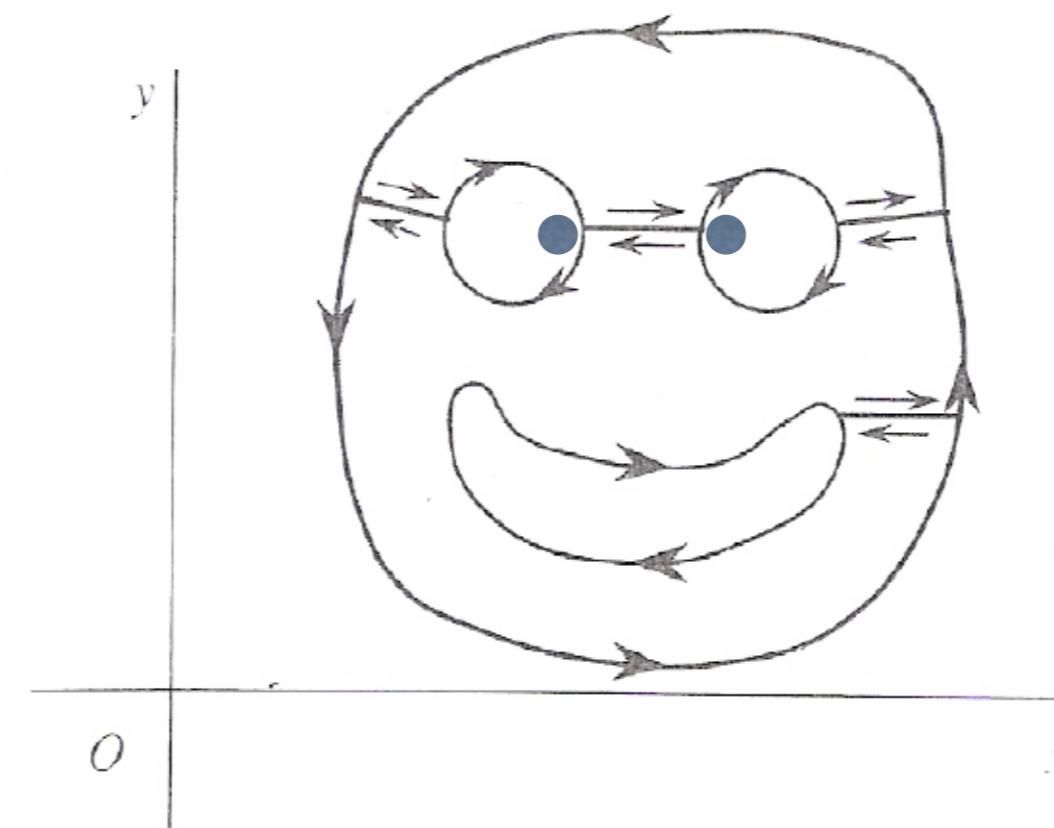
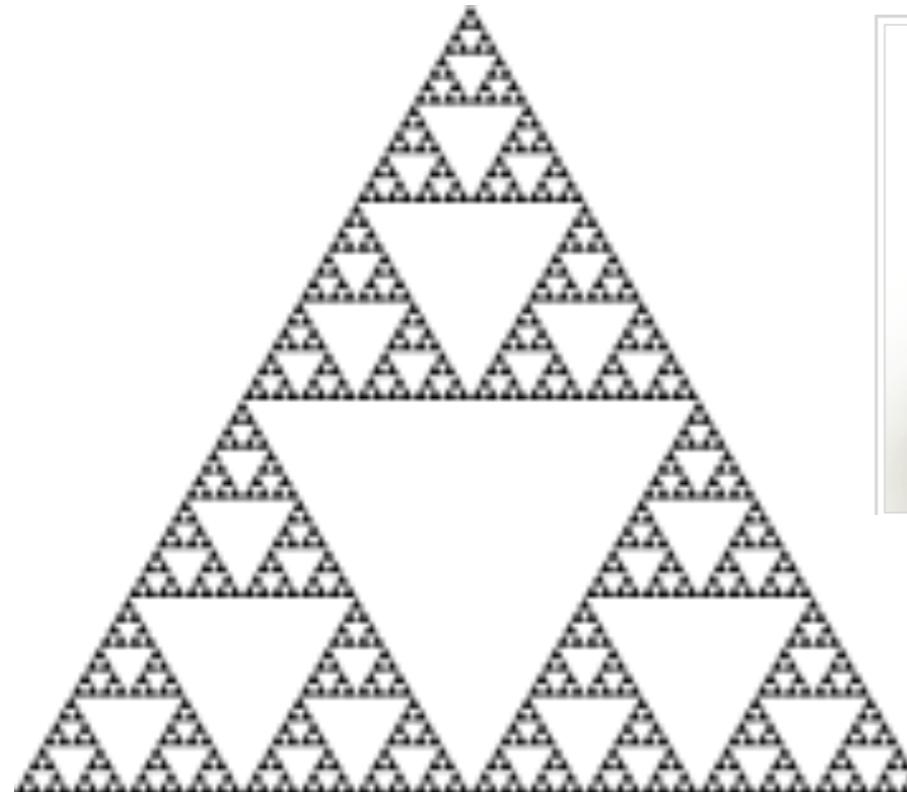

förskräckliga integraler...

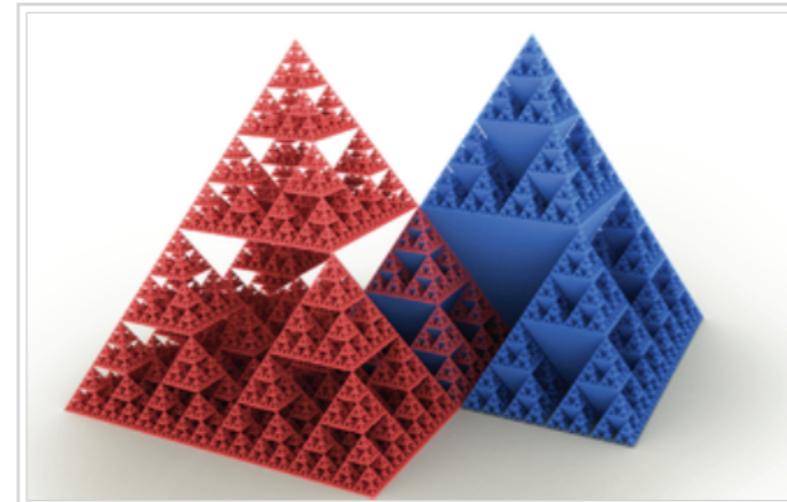

Hur integrera **verkligt komplicerade funktioner**, t.ex. funktioner som beskriver en
FRAKTAL eller är definierade på en **FRAKTAL?**

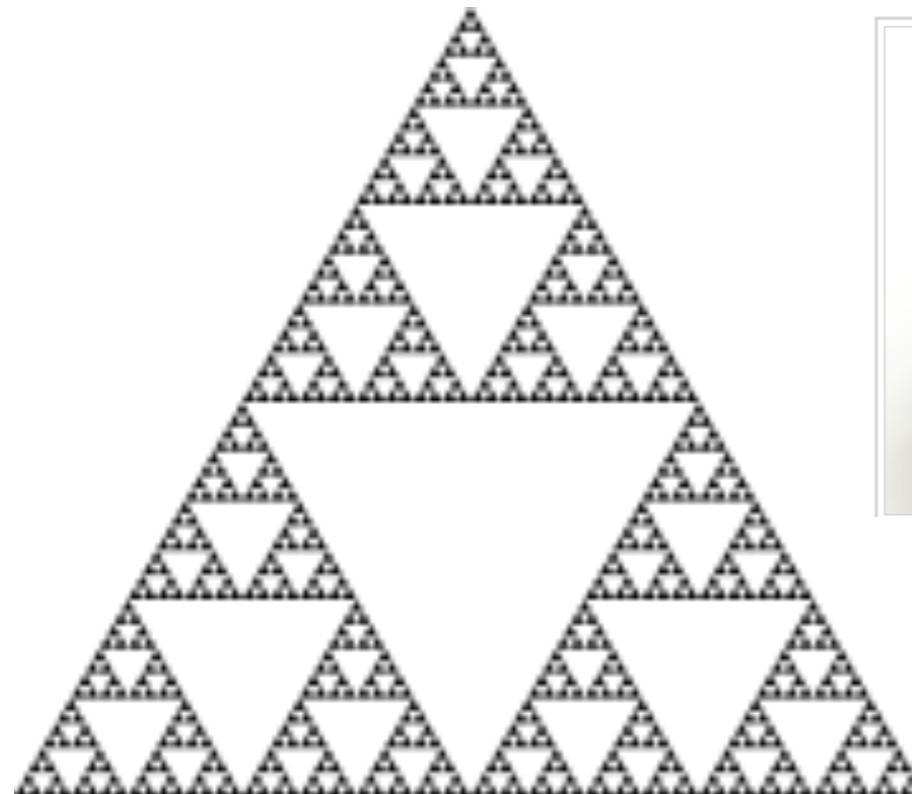
Hur integrera *verkligt* komplicerade funktioner, t.ex. funktioner som beskriver en
FRAKTAL eller är definierade på en **FRAKTAL?**

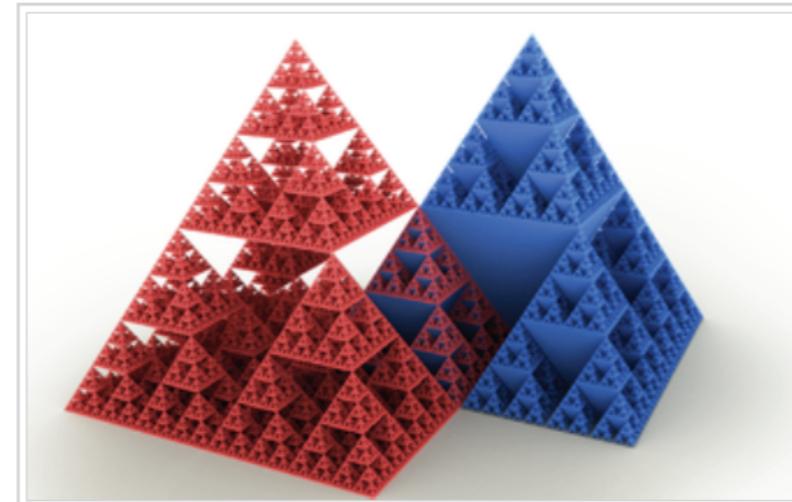
Sierpinskis triangel

Hur integrera verkligt komplicerade funktioner, t.ex. funktioner som beskriver en **FRAKTAL** eller är definierade på en **FRAKTAL?**

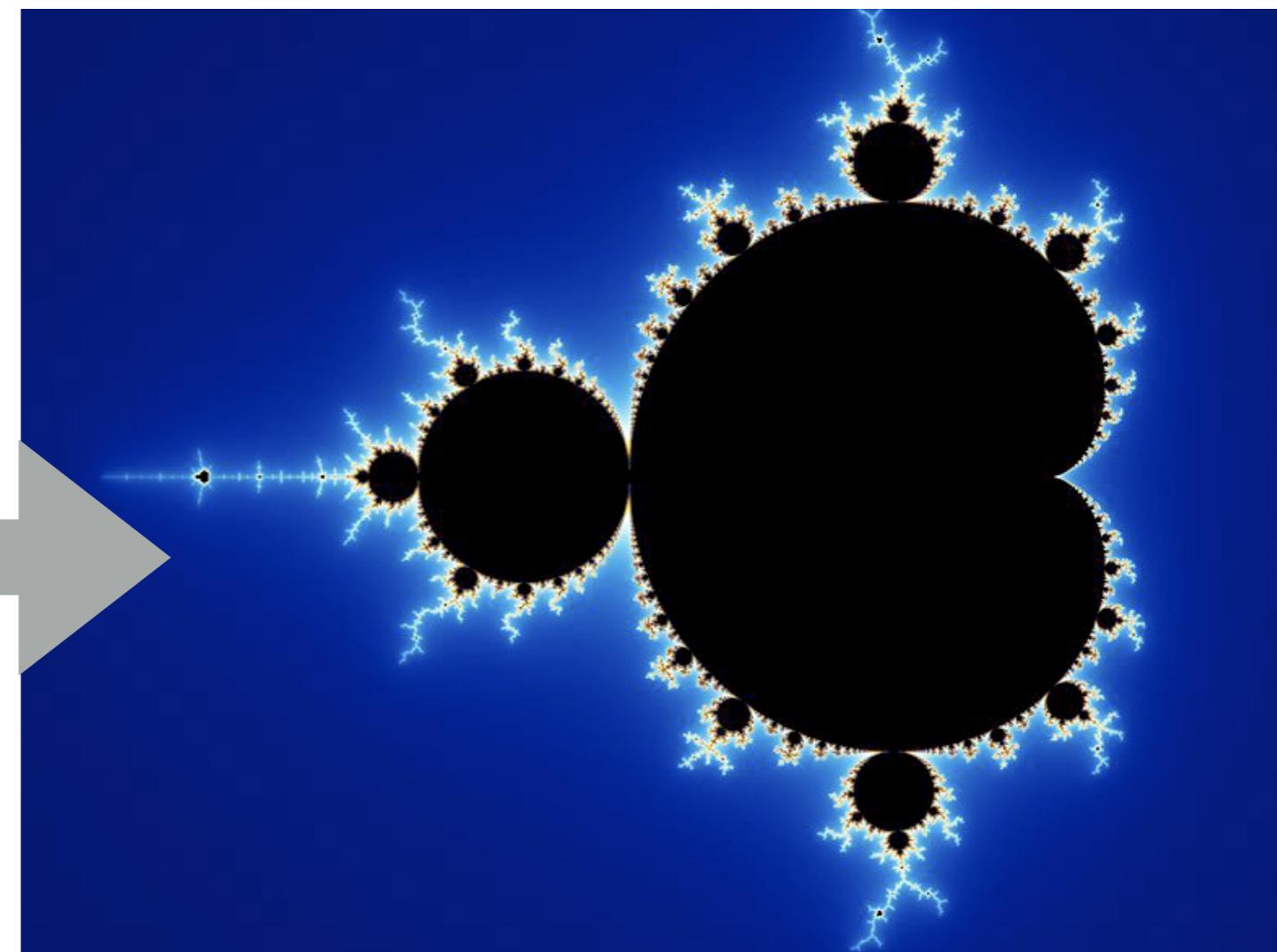
Sierpinskis triangel

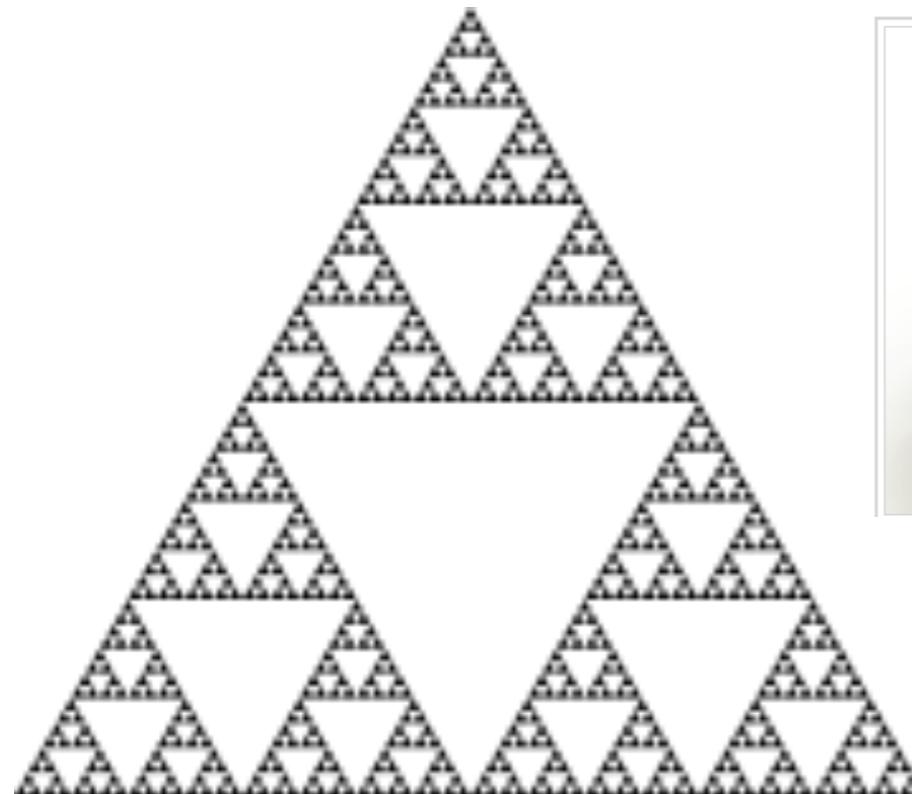
Mandelbrotmängd

Mandelbrotmängden representeras i ett komplext talplan av alla komplexa tal c sådana att

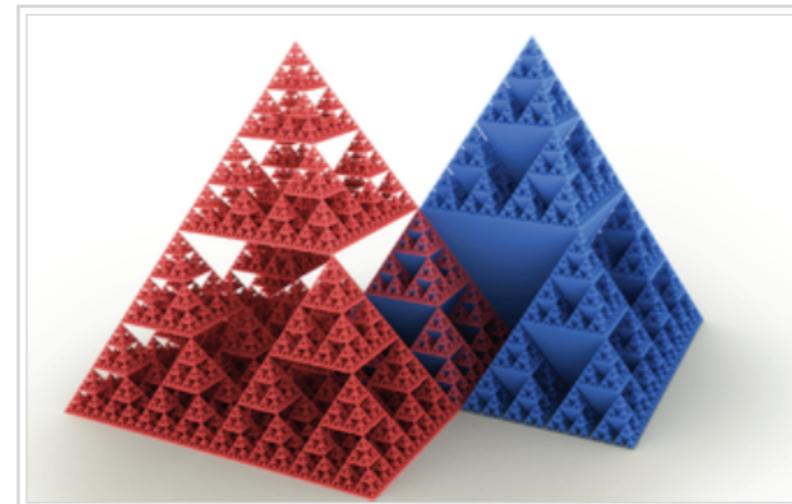
$$\{c \mid z_{n+1} = z_n^2 + c \not\rightarrow \infty \text{ då } n \rightarrow \infty, z_0 = 0\}$$

Hur integrera verkligt komplicerade funktioner, t.ex. funktioner som beskriver en
FRAKTAL eller är definierade på en **FRAKTAL?**

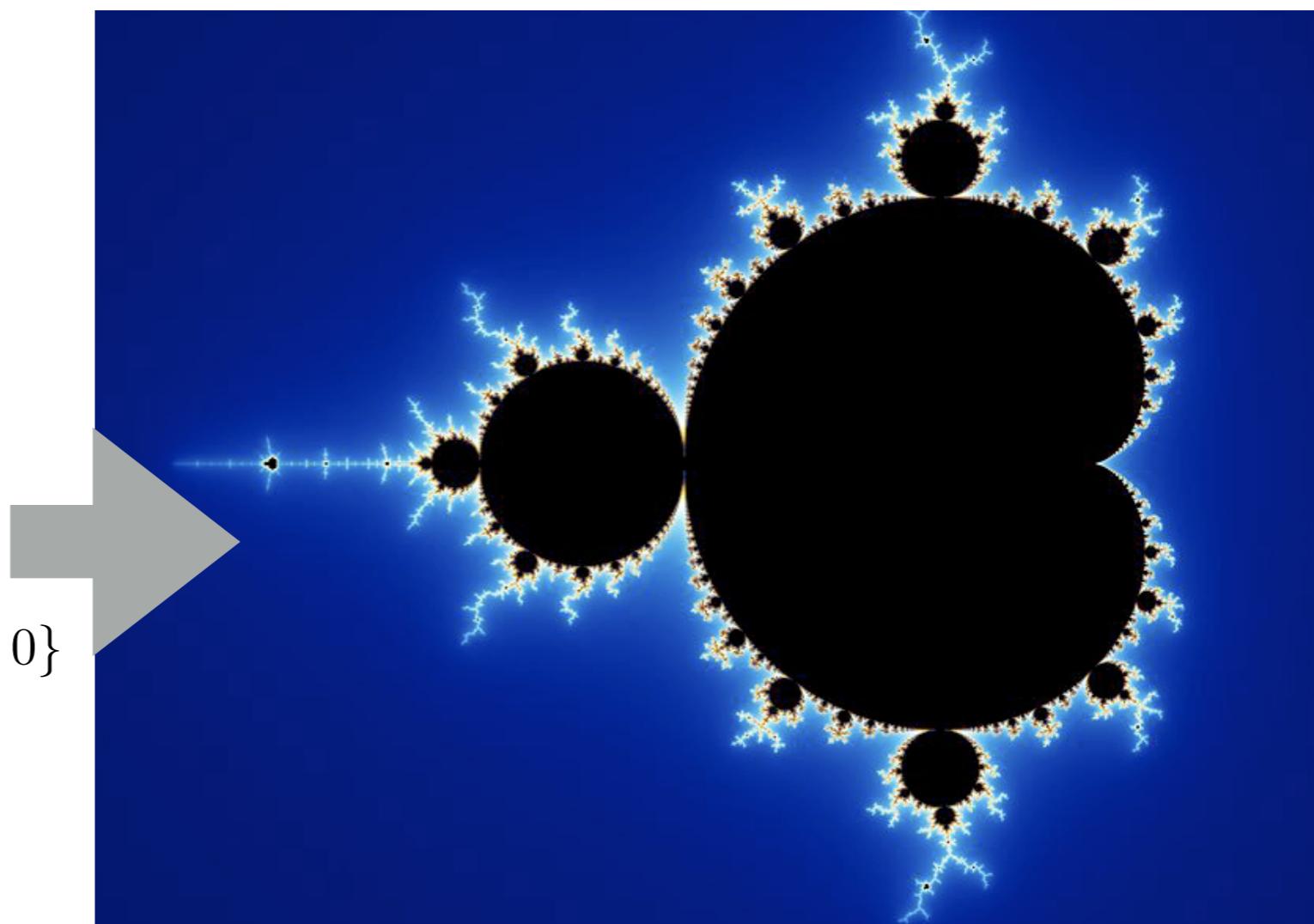

Sierpinskis triangel

Mandelbrotmängd

Mandelbrotmängden representeras i ett komplext talplan av alla komplexa tal c sådana att

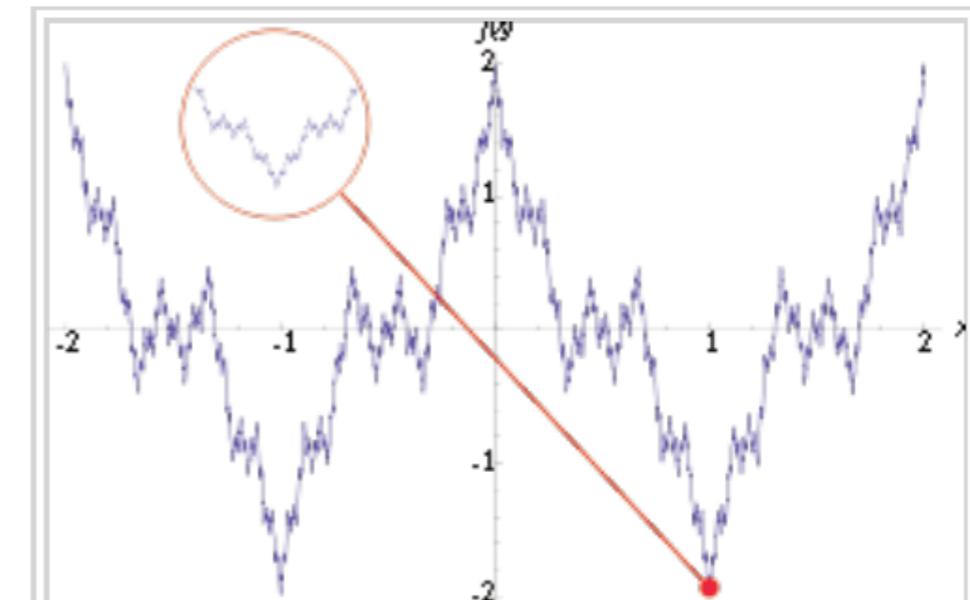
$$\{c \mid z_{n+1} = z_n^2 + c \not\rightarrow \infty \text{ då } n \rightarrow \infty, z_0 = 0\}$$

Weierstrassfunktionen

$$f(x) = \sum_{n=0}^{\infty} a^n \cos(b^n \pi x), \quad ab > 1 + \frac{3}{2}\pi$$

Karl Weierstrass

...kontinuerlig funktion som inte
är deriverbar någonstans!

Plot of Weierstrass Function over the interval $[-2, 2]$. Like fractals, the function exhibits self-similarity: every zoom (red circle) is similar to the global plot.

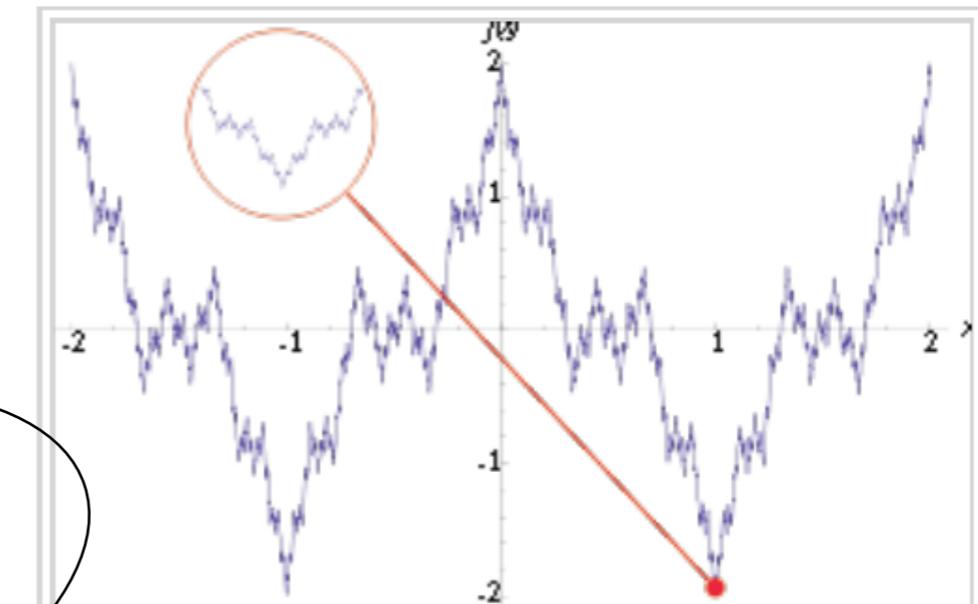
Weierstrassfunktionen

$$f(x) = \sum_{n=0}^{\infty} a^n \cos(b^n \pi x), \quad ab > 1 + \frac{3}{2}\pi$$

... ett patologiskt monster!
...ovärdigt matematiken!

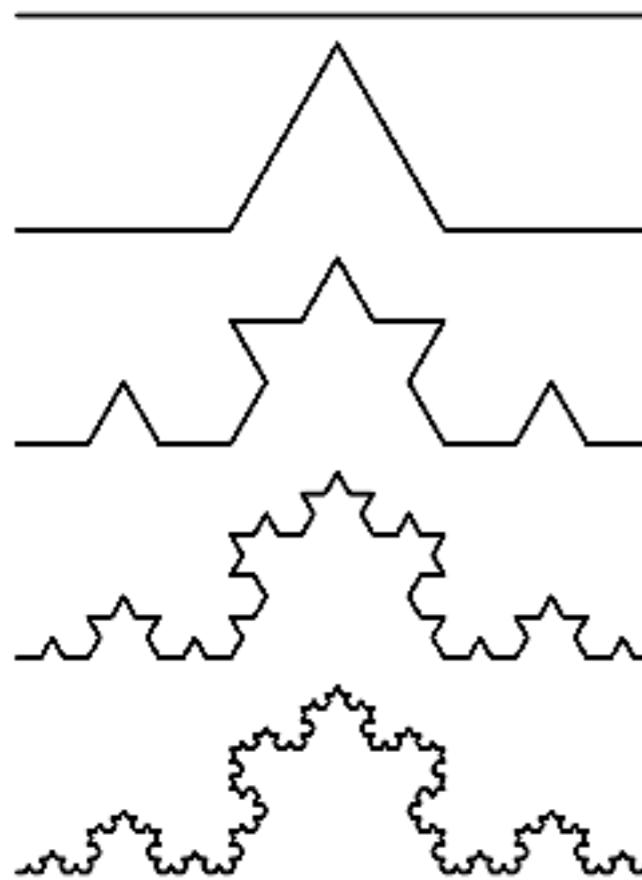

Charles Hermite, omkring 1887

Plot of Weierstrass Function over the interval $[-2, 2]$. Like fractals, the function exhibits self-similarity: every zoom (red circle) is similar to the global plot.

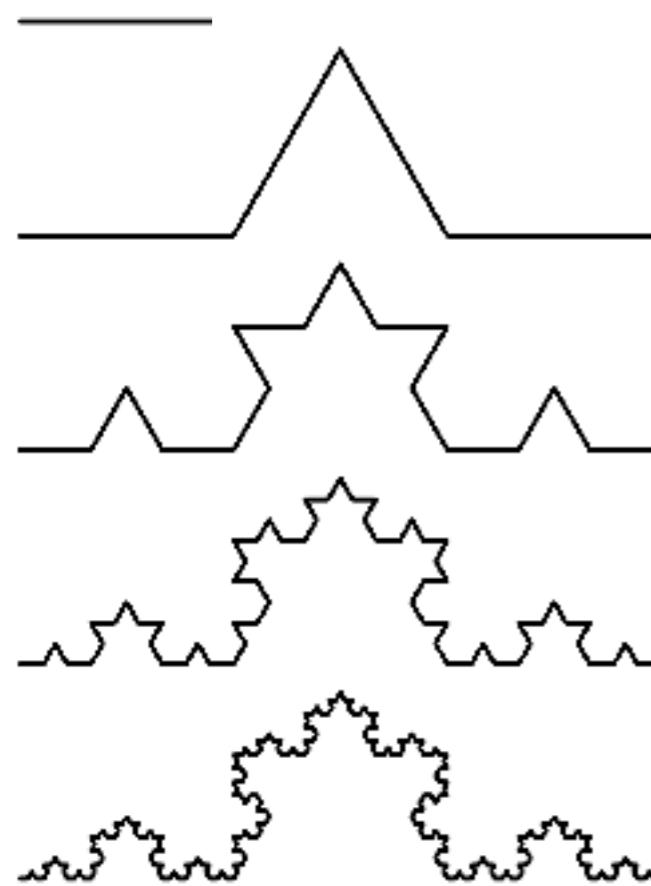
Kochkurva

1. Tag en linje.
2. Dela linjen i tre lika stora delar.
3. Gör en ~~två~~ ^{två} kopia av den mellersta delen.
4. Sätt upp de två kopiorna i vinkel mot varandra så att de får plats inom samma sträcka som en ensam linje annars gör.
5. Upprepa (iterera) från steg 2 för alla de nya linjer som uppkommit av operationen.

<http://www.youtube.com/watch?v=JdMgvWSKZI>

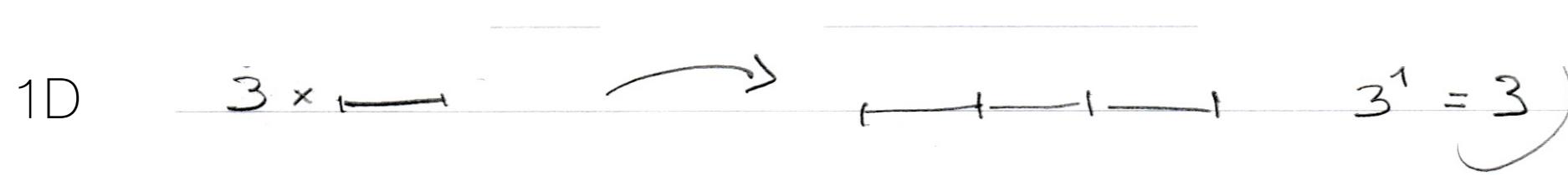
Kochkurva

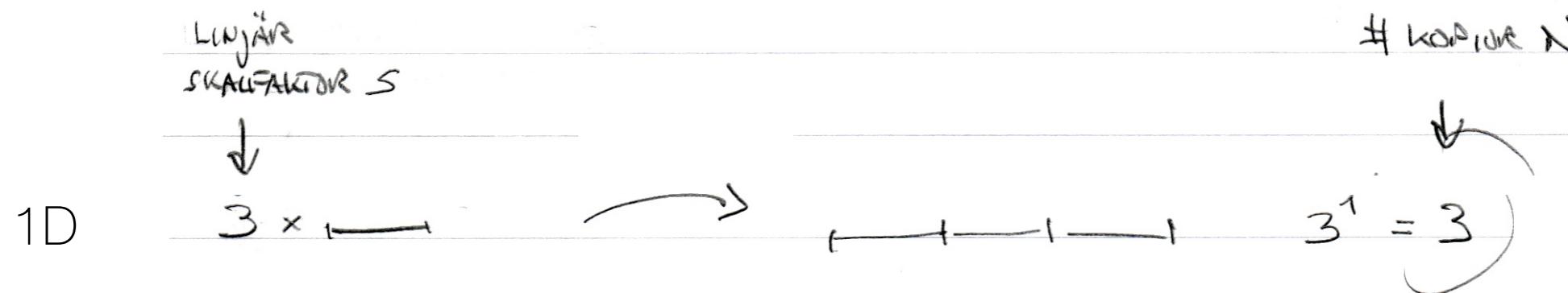
Hausdorff-dimension

$$D = \frac{\ln 4}{\ln 3} = 1.26$$

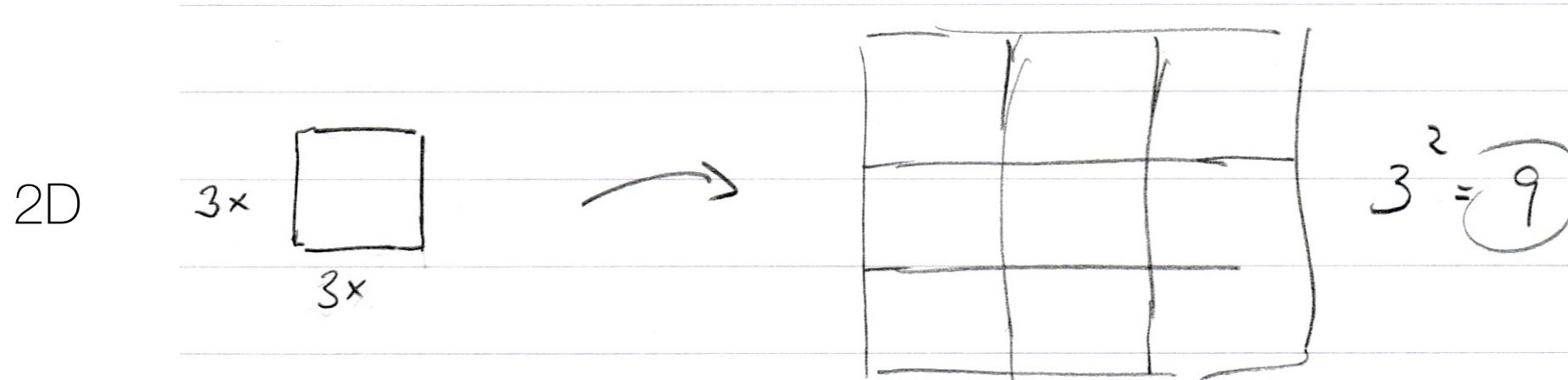
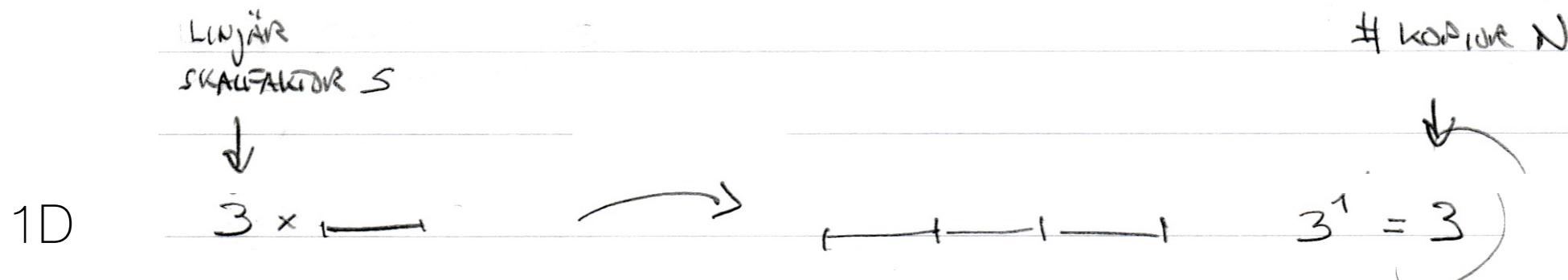
Hausdorff-dimension

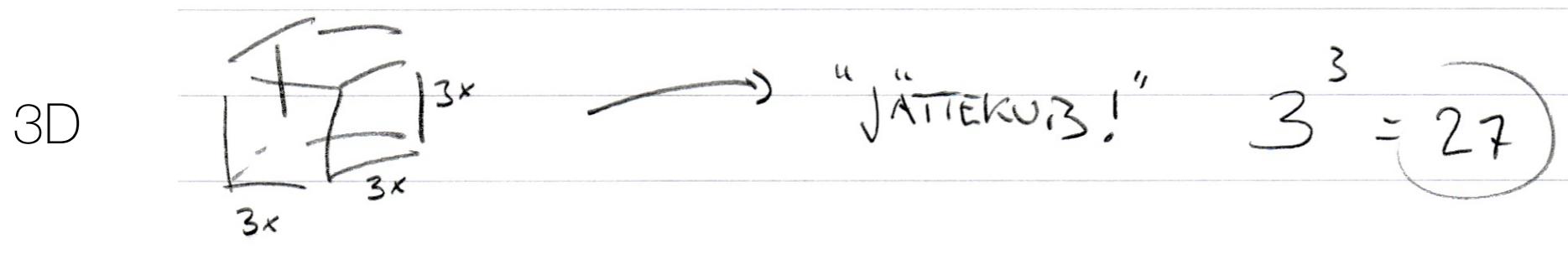
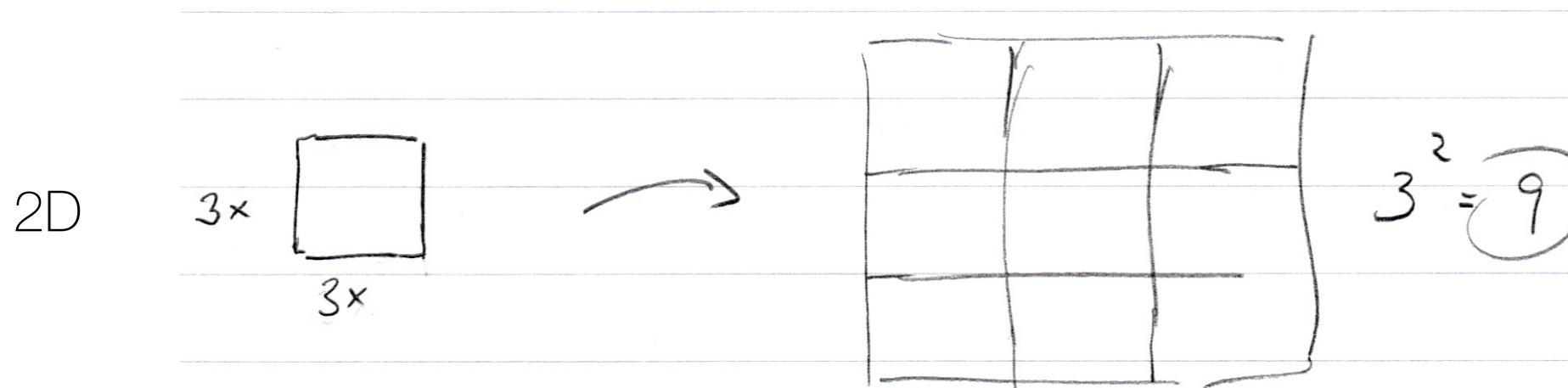
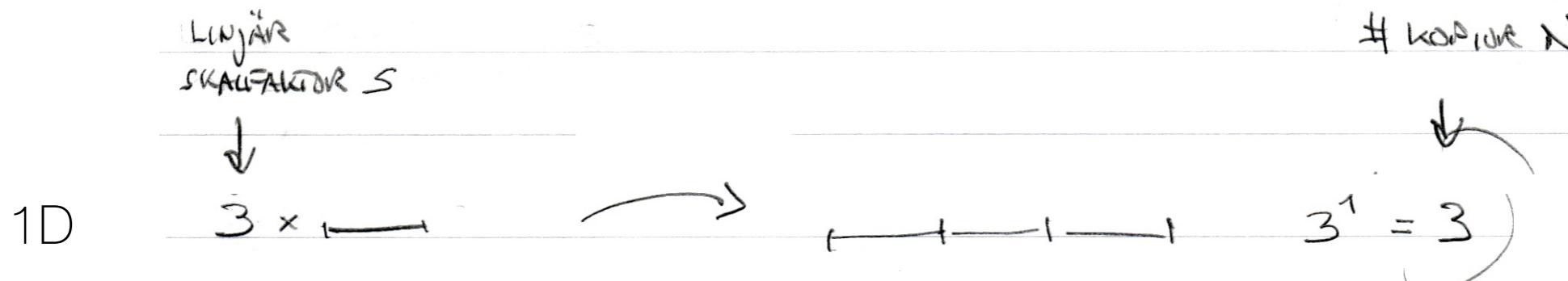
Hausdorff-dimension

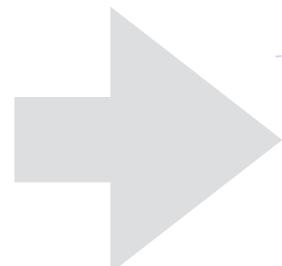
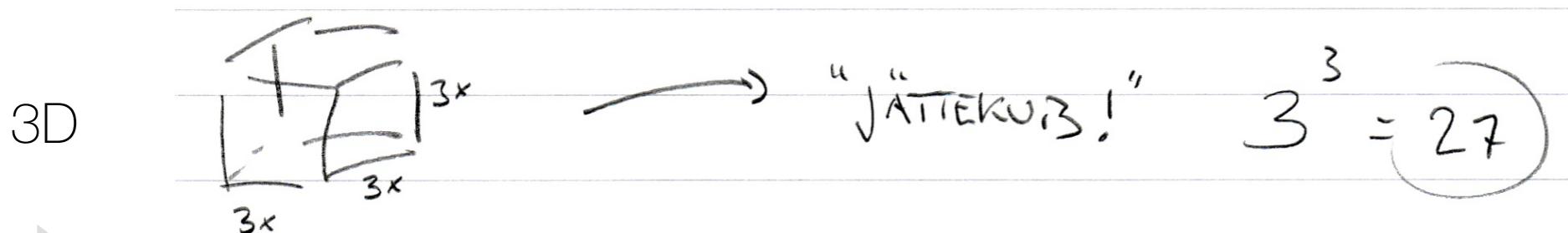
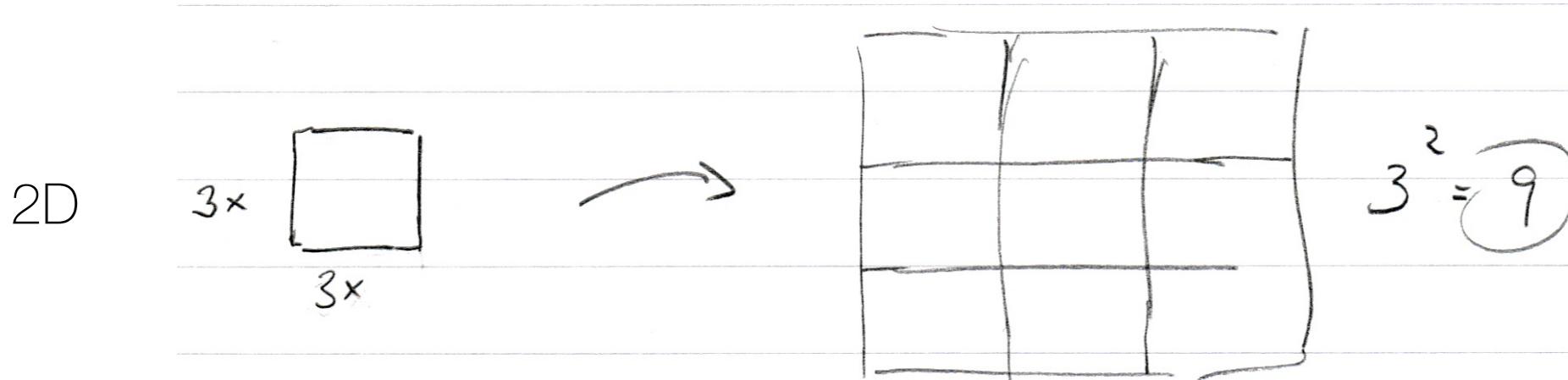
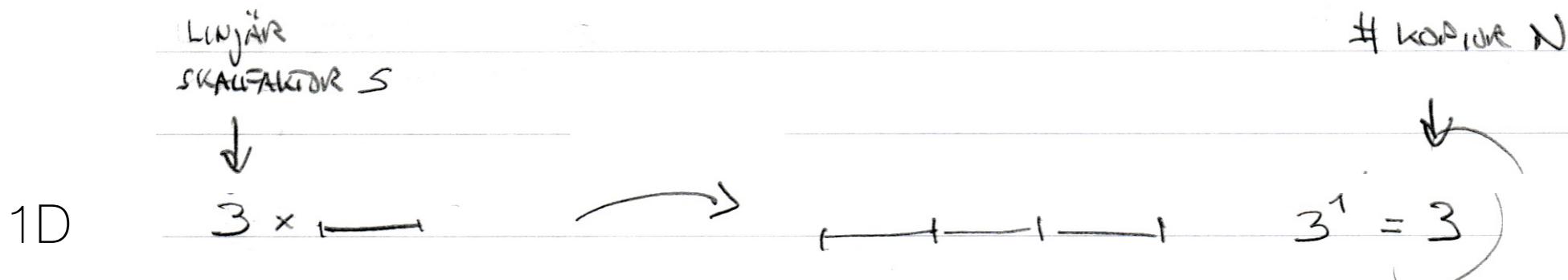
Hausdorff-dimension

Hausdorff-dimension

Hausdorff-dimension

$$N = S^D \Rightarrow \ln N = D \ln S$$

↓

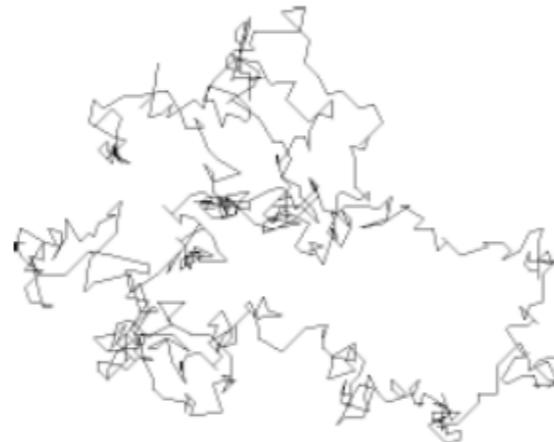
$$D = \frac{\ln N}{\ln S}$$

Tillämpning på Kochkurvan: $S=3, N=4$

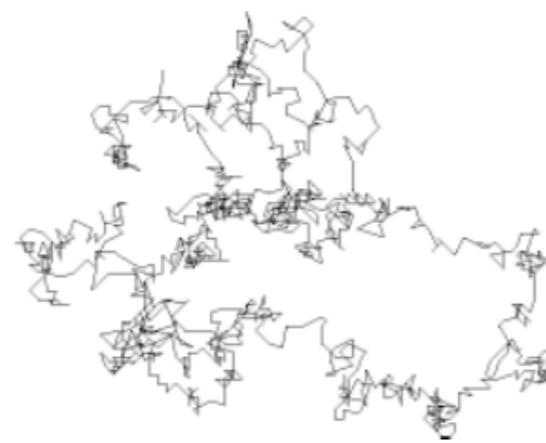
↓

$$D = \frac{\ln 4}{\ln 3} \approx 1.26$$

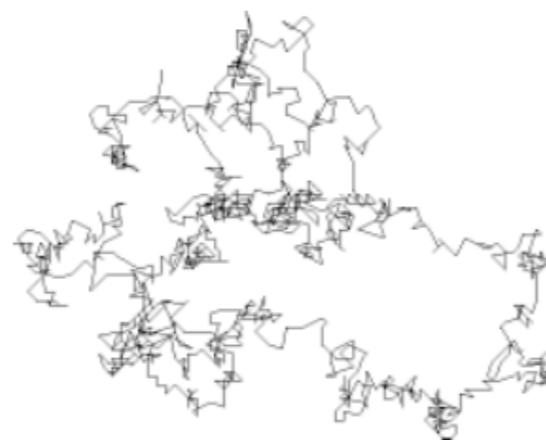
Brownsk rörelse (datoranimerad)

Length=8747, Step=16

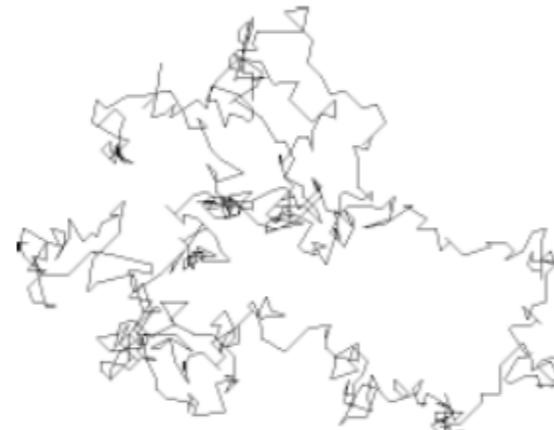

Length=12091, Step=8

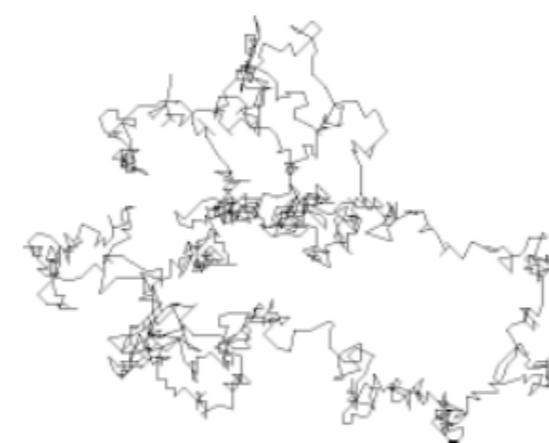

Length=17453, Step=4

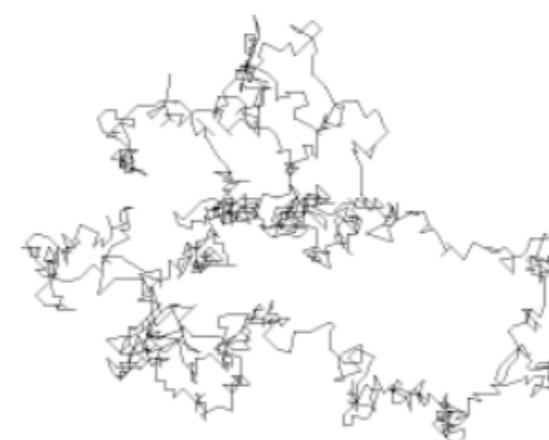
Brownsk rörelse (datoranimerad)

Length=8747, Step=16

Length=12091, Step=8

Length=17453, Step=4

Fysik tillämpning:

Integrera över en funktion som beskriver statistiskt viktade "Brownska rörelser" i gränsen av en infinitesimalt kort steglängd

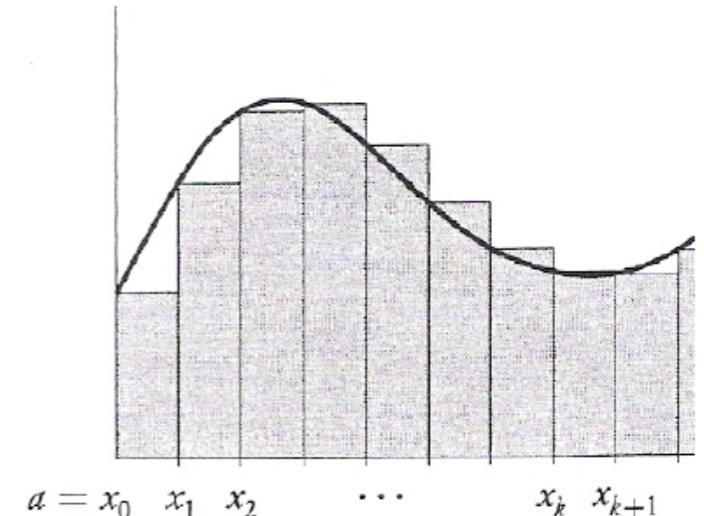

Bernhard Riemann, 1826 - 1866

RIEMANN-INTEGRAL

$$\int_a^b f(x)dx \equiv \lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{k=0}^n f(x_{k-1})(x_k - x_{k-1})$$

$f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ styckvis kontinuerlig

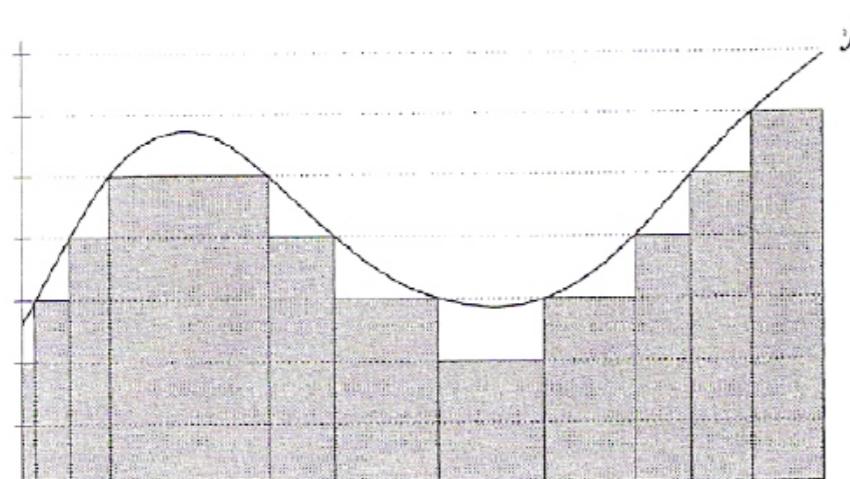

LEBESGUE-INTEGRAL

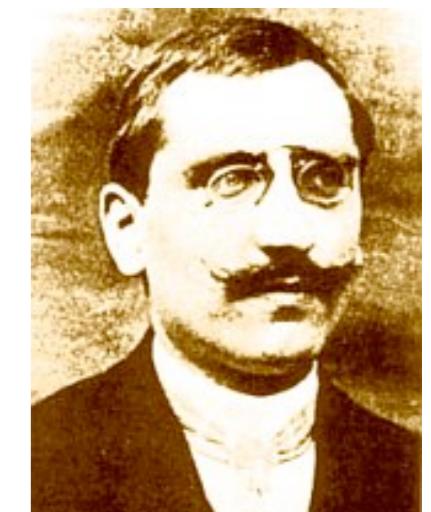
$$\int_a^b f(x)dx \equiv \lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{k=0}^n \mu(A_k^{(n)}) \cdot \frac{k}{2^n}$$

$$A_k^{(n)} = f^{-1} \left(\left[\frac{k}{2^n}, \frac{k+1}{2^n} \right] \right)$$

μ Lebesguemått

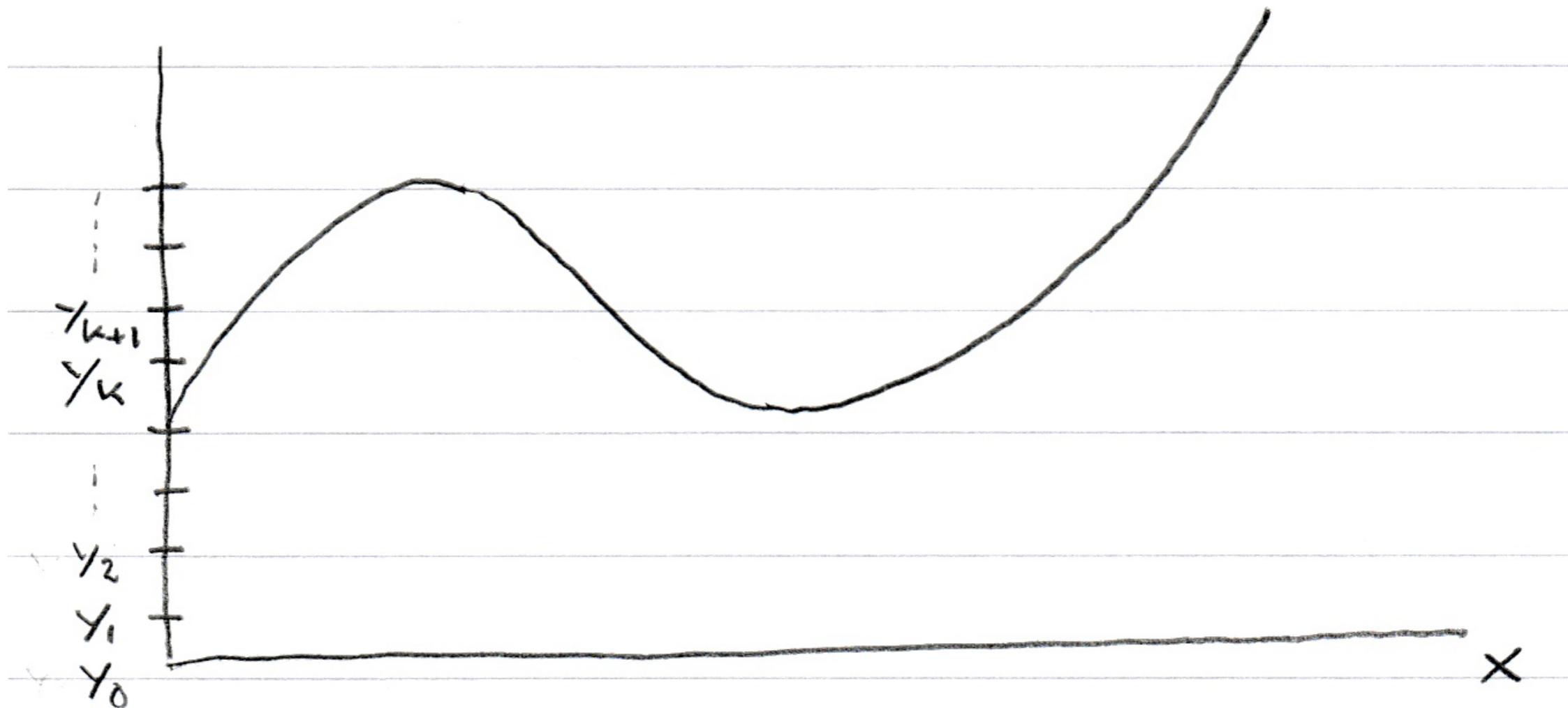

$f : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ mätbar funktion

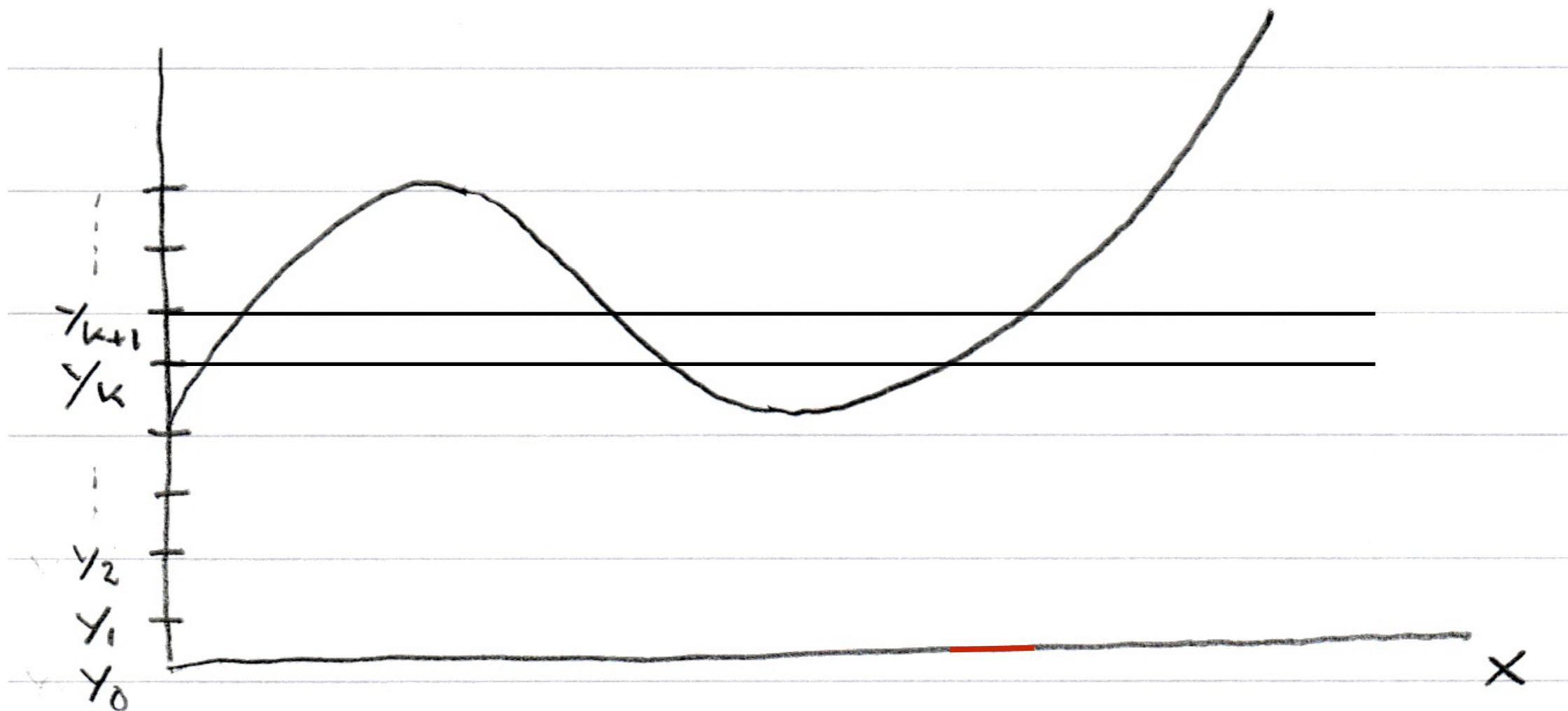

Henri Lebesgue, 1875 - 1941

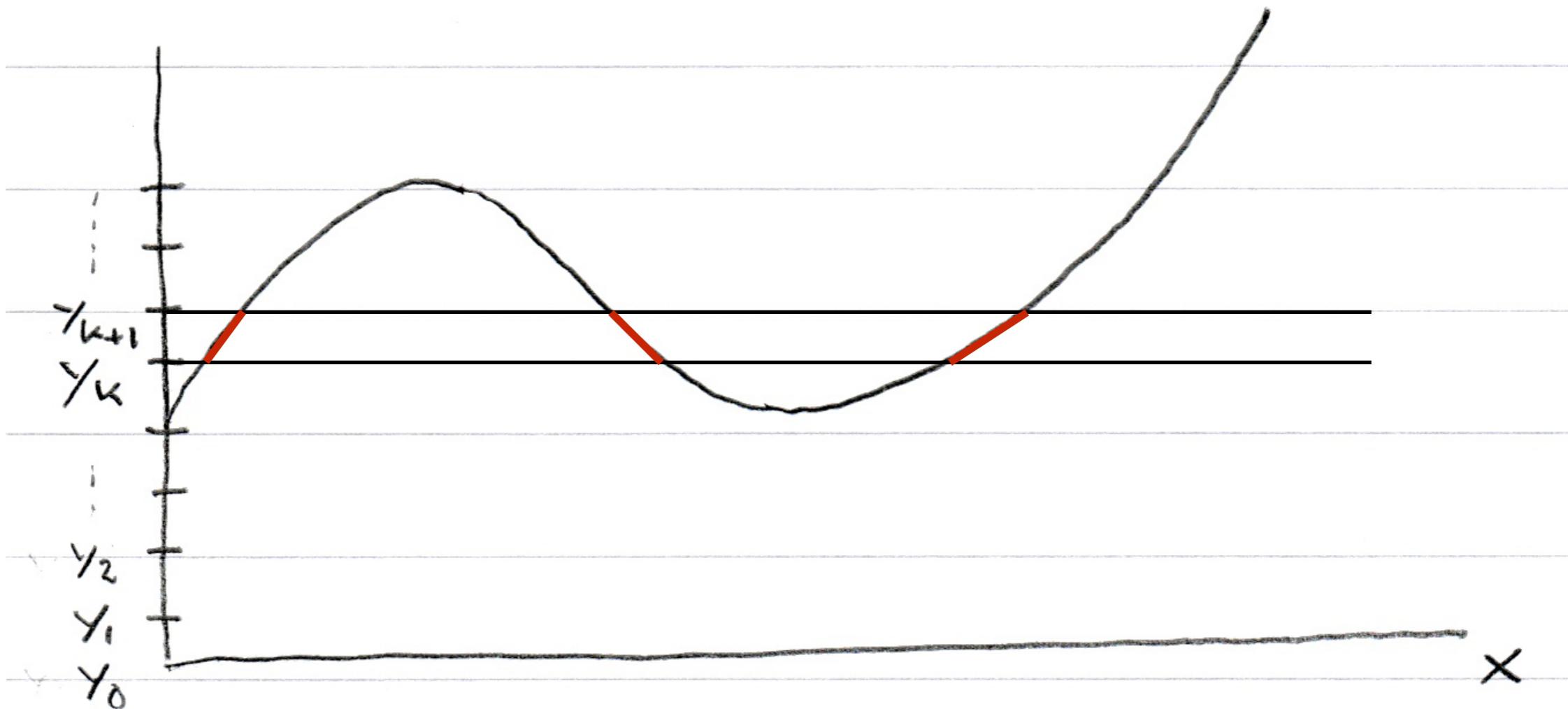
LEBESGUE-INTEGRAL

 $f(x)$

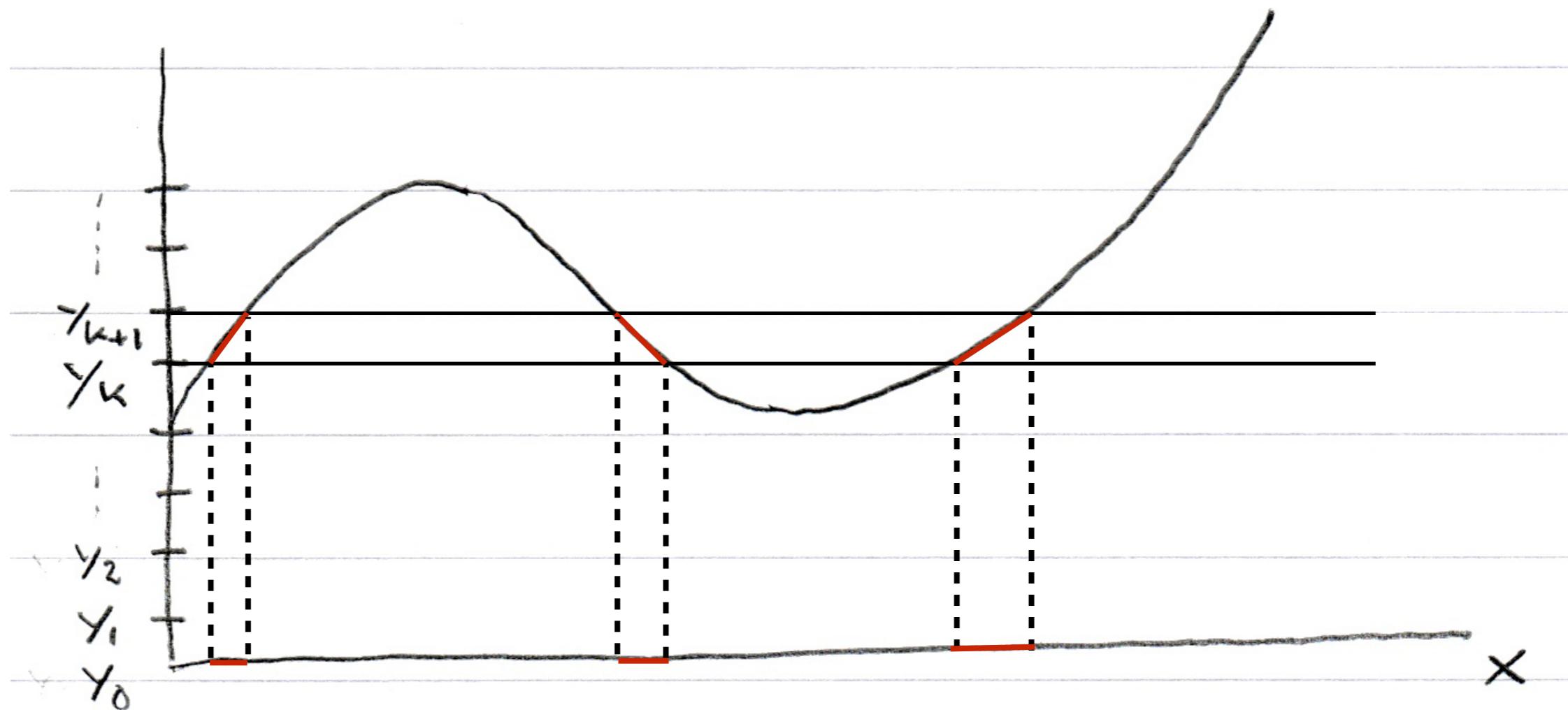
LEBESGUE-INTEGRAL

 $f(x)$

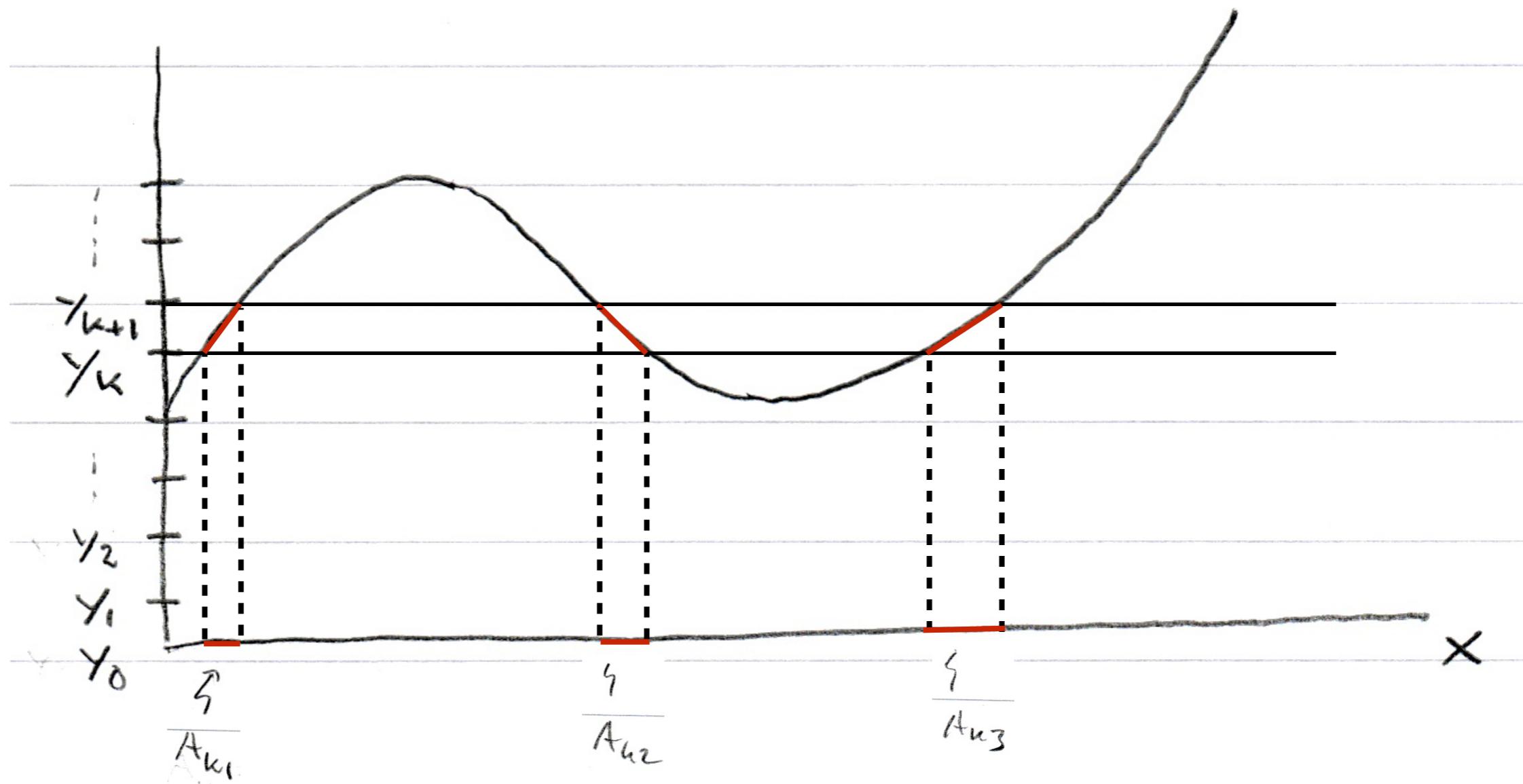
LEBESGUE-INTEGRAL

 $f(x)$

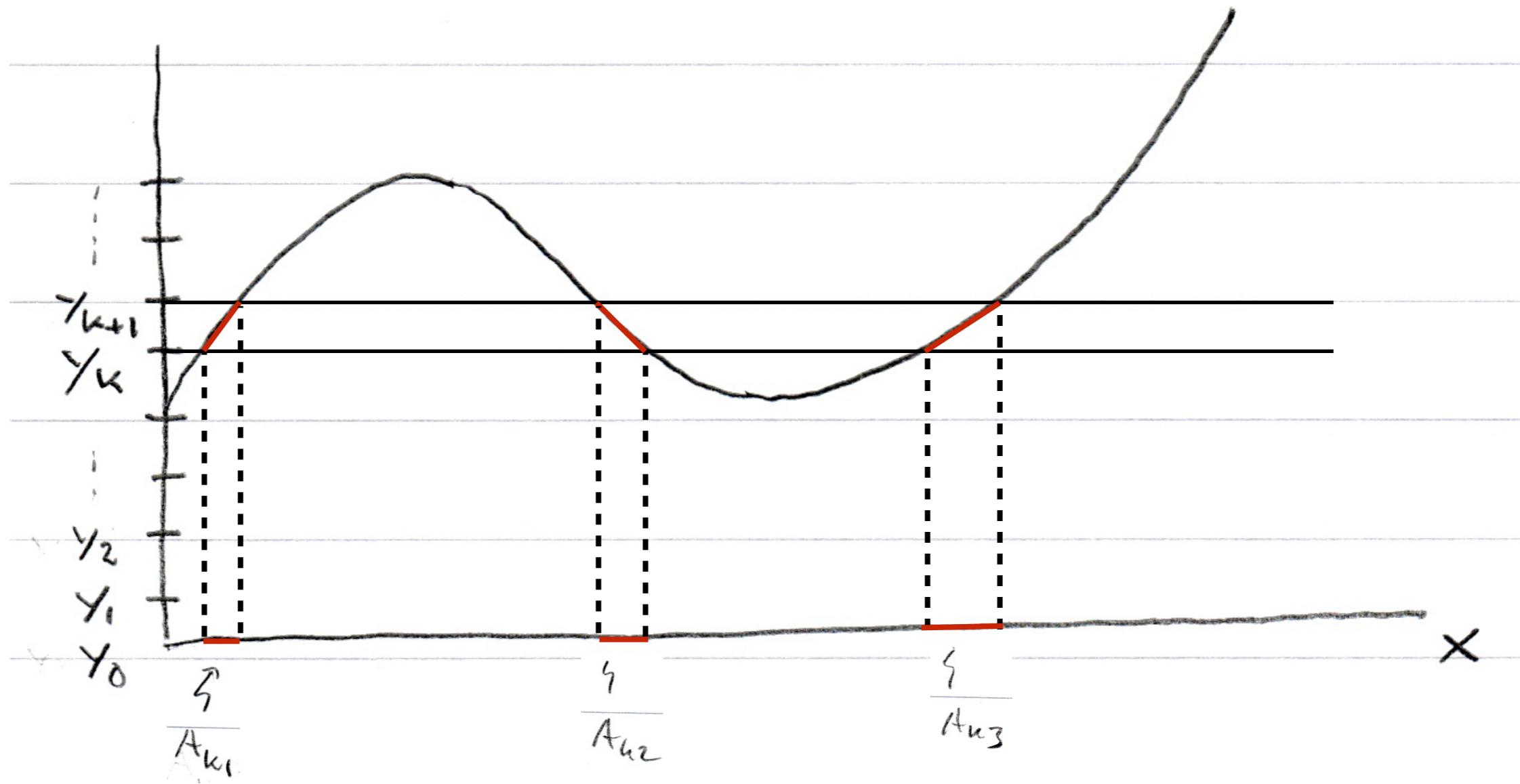
LEBESGUE-INTEGRAL

 $f(x)$

LEBESGUE-INTEGRAL

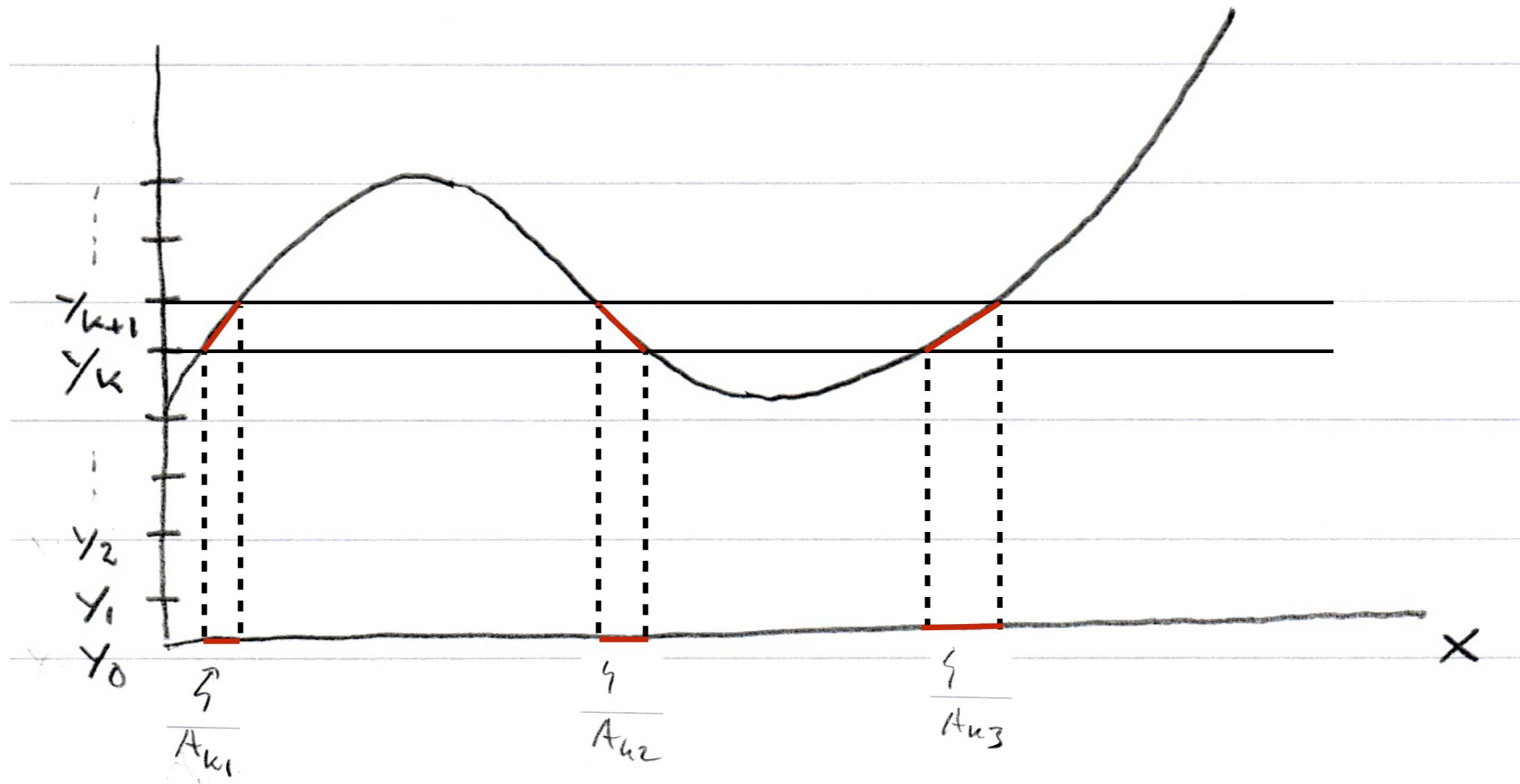
 $f(x)$

LEBESGUE-INTEGRAL

 $f(x)$

$$A_k = A_{k_1} \cup A_{k_2} \cup A_{k_3} = f^{-1}([y_k, y_{k+1}])$$

LEBESGUE-INTEGRAL

 $f(x)$

$$A_k = A_{k_1} \cup A_{k_2} \cup A_{k_3} = f^{-1}([y_k, y_{k+1}])$$

$$= f^{-1}\left(\left[\frac{k}{2^n}, \frac{k+1}{2^n}\right]\right)$$

LEBESGUE-INTEGRAL

$$\begin{aligned} A_k^{(n)} &= A_{k_1} \cup A_{k_2} \cup A_{k_3} = f^{-1}([y_k, y_{k+1}]) \\ &= f^{-1}\left(\left[\frac{k}{2^n}, \frac{k+1}{2^n}\right]\right) \end{aligned}$$

$\mu(A_k^{(n)})$ = LEBESGUE-MÄRITET AV $A_k^{(n)}$

= LÄNGD FÖR
KONTINUUM-INTERVALL

= 0 FÖR INTERVALL SOM
INNEHÄLLER UPPRÄKNELIGT
MÅNGA PUNKTER

LEBESGUE-INTEGRAL

$$\begin{aligned} A_k^{(n)} &= A_{k_1} \cup A_{k_2} \cup A_{k_3} = f^{-1}([y_k, y_{k+1}]) \\ &= f^{-1}\left(\left[\frac{k}{2^n}, \frac{k+1}{2^n}\right]\right) \end{aligned}$$

$\mu(A_k^{(n)})$ = Lebesgue-måttet av $A_k^{(n)}$

= LÄNGD FÖR
KONTINUUM-INTERVALL

= 0 FÖR INTERVALL SOM
INNEHÅLLER UPPRÄKNELIGT
MÅNGA PUNKTER

$$\int_a^b f(x) dx \equiv \lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{k=0}^n \mu(A_k^{(n)}) \cdot \frac{k}{2^n}$$

Allt som behövs för Lebesgue-integrabilitet är att funktionens inversa mängd har ett väldefinierat Lebesguemått. OK för nästan *alla* funktioner!

LEBESGUE-INTEGRAL

$$\begin{aligned} A_k^{(n)} &= A_{k_1} \cup A_{k_2} \cup A_{k_3} = f^{-1}([y_k, y_{k+1}]) \\ &= f^{-1}\left(\left[\frac{k}{2^n}, \frac{k+1}{2^n}\right]\right) \end{aligned}$$

$\mu(A_k^{(n)})$ = Lebesgue-måttet av $A_k^{(n)}$

= LÄNGD FÖR
KONTINUUM-INTERVALL

= 0 FÖR INTERVALL SOM
INNEHÅLLER UPPRÄKNELIGT
MÅNGA PUNKTER

$$\int_a^b f(x) dx \equiv \lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{k=0}^n \mu(A_k^{(n)}) \cdot \frac{k}{2^n}$$

Allt som behövs för Lebesgue-integrabilitet är att funktionens inversa mängd har ett väldefinierat Lebesguemått. OK för nästan *alla* funktioner!

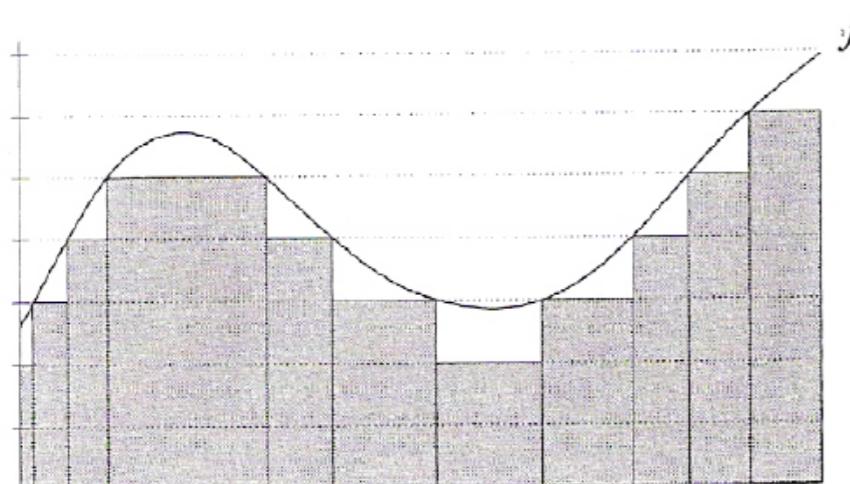
Exempel på en mängd som *inte* har ett väldefinierat Lebesguemått:

VITALIMÄNGDEN \mathcal{V}

$\mathcal{V} \subset [0, 1]$ består av mängden av reella tal v sådana att $\forall r \in R \exists! v \in \mathcal{V}: r - v \in Q$

LEBESGUE-INTEGRALEN...

$$\int_a^b f(x)dx \equiv \lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{k=0}^n \mu(A_k^{(n)}) \cdot \frac{k}{2^n} \quad A_k^{(n)} = f^{-1}\left(\left[\frac{k}{2^n}, \frac{k+1}{2^n}\right]\right)$$

... KAN ANVÄNDAS FÖR ATT BEVISA MYCKET
ANVÄNDBARA TEOREM OM INTEGRALER
OCH GRÄNSVÄRDEN (DERIVATOR, SERIER,
ANDRA INTEGRALER,...)

Lebesgues (dominerade) konvergensteorem (lättversion)

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \int_{\mathbb{R}} f_n(x) dx = \int_{\mathbb{R}} f(x) dx$$

om f_n konvergerar punktvis till f nästan överallt och det existerar en Lebesgue-integrabel funktion g sådan att $|f_n| \leq g$ nästan överallt

punktvist konvergens: $\forall x \exists N |f_n(x) - f(x)| < \epsilon, n > N$

likformig konvergens: $\exists N \forall x |f_n(x) - f(x)| < \epsilon, n > N$

Fubini (-Tonelli) teoremet (lättversion)

$$\int_X \left(\int_Y f(x, y) dy \right) dx = \int_Y \left(\int_X f(x, y) dx \right) dy$$

där $f : X \times Y \rightarrow \mathbb{R}$ är en icke-negativ funktion

För en bra diskussion av omkastning av derivata och integral med användande av Lebesgueteori, se

http://www.wikiwand.com/en/Leibniz_integral_rule#/Measure_theory_statement

*Men... i allmänhet... i fysiken...
... att ta gränsvärden är subtilt och kräver eftertanke,
fysikalisk intuition, och matematisk erfarenhet!*

*Att ta gränsvärden i fysiken är subtilt och kräver
eftertanke, fysikalisk intuition, och matematisk erfarenhet!*

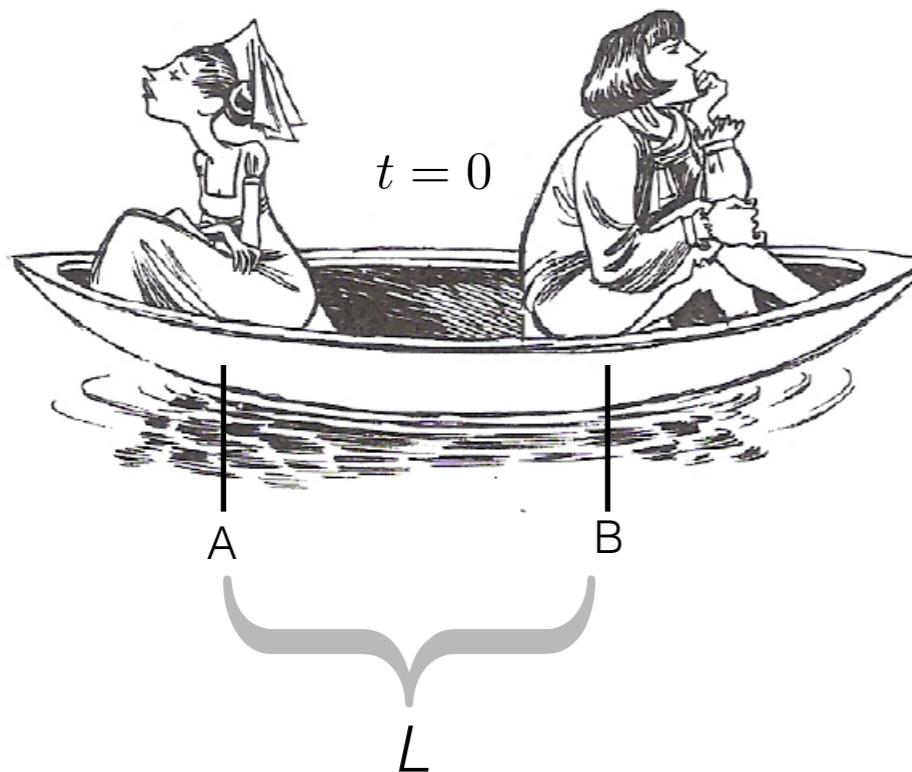
*Att ta gränsvärden i fysiken är subtilt och kräver
eftertanke, fysikalisk intuition, och matematisk erfarenhet!*

Ett exempel: Romeo och Julia på en roddtur

*Att ta gränsvärden i fysiken är subtilt och kräver
eftertanke, fysikalisk intuition, och matematisk erfarenhet!*

Ett exempel: Romeo och Julia på en roddtur

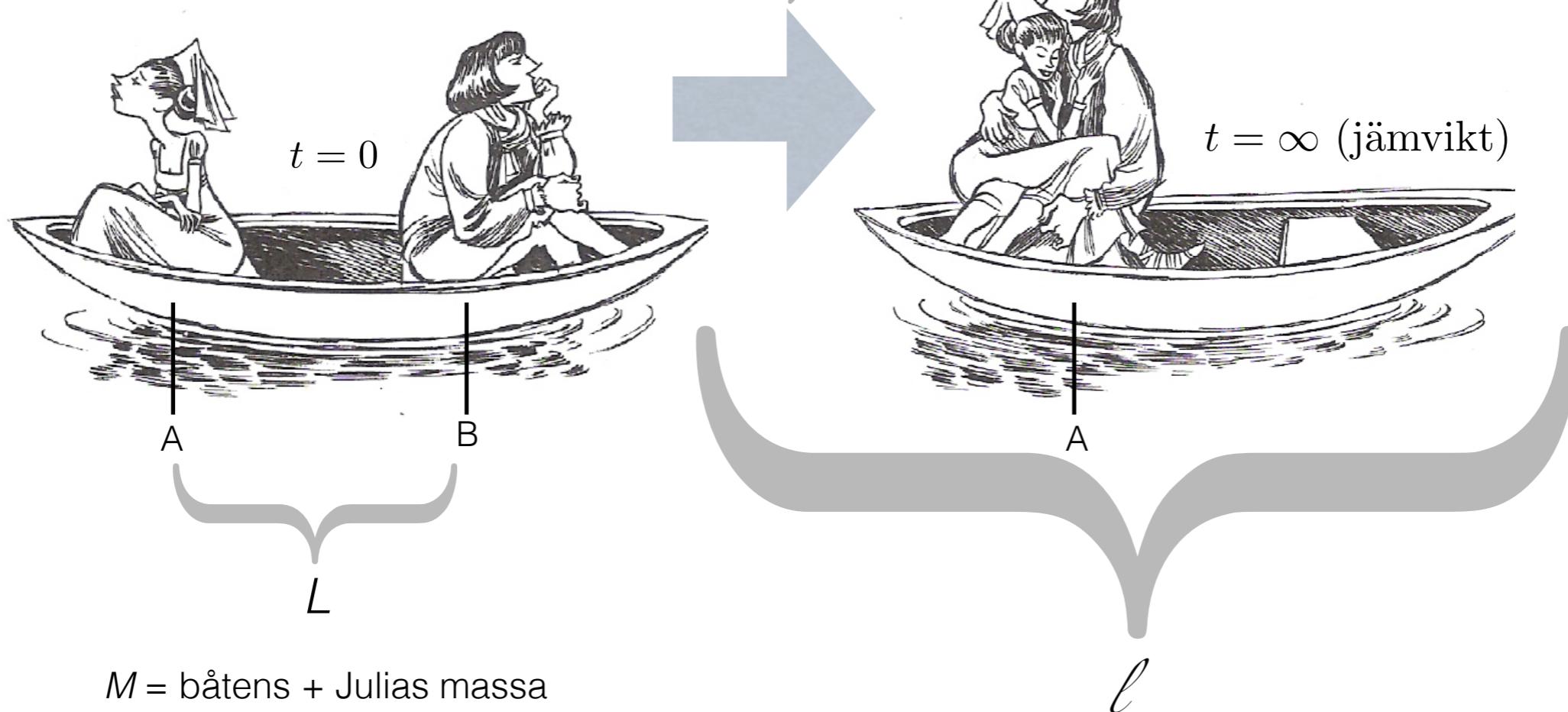

$$M = \text{båtens + Julias massa}$$

$$m = \text{Romeos massa}$$

Att ta gränsvärden i fysiken är subtilt och kräver
eftertanke, fysikalisk intuition, och matematisk erfarenhet!

Ett exempel: Romeo och Julia på en roddtur

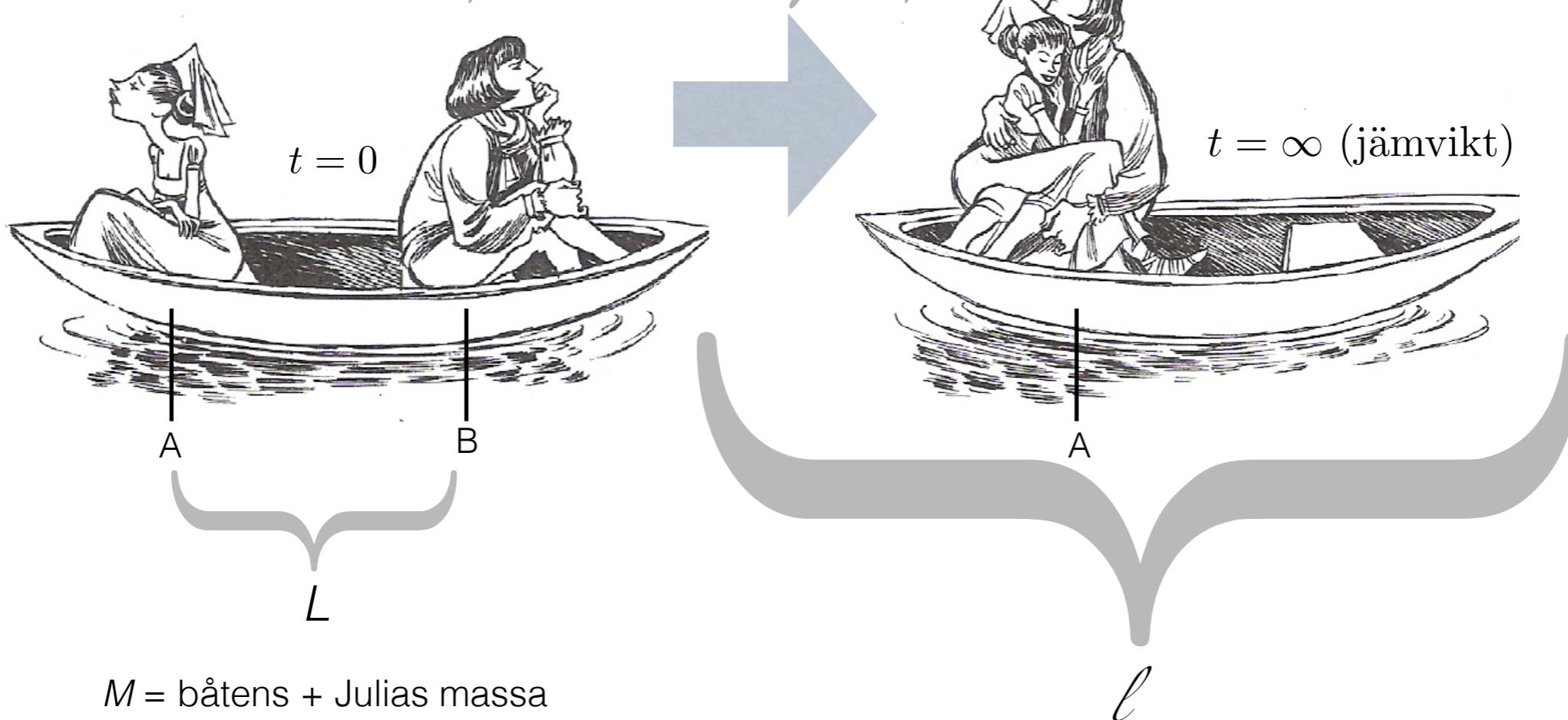

$$M = \text{båtens + Julias massa}$$
$$m = \text{Romeos massa}$$

Problem: Romeo går från B till A. Båten förflyttar sig (rekyleffekt). Hur långt?

*Att ta gränsvärden i fysiken är subtilt och kräver
eftertanke, fysikalisk intuition, och matematisk erfarenhet!*

Ett exempel: Romeo och Julia på en roddtur

$$M = \text{båtens + Julias massa}$$

$$m = \text{Romeos massa}$$

Problem: Romeo går från B till A. Båten förflyttar sig (rekyleffekt). Hur långt?

Två fall att räkna på :

(1) perfekt fluid, $\gamma = 0$

motstånd mot flöden

(2) viskös fluid, $\gamma \neq 0$ (H_2O har $\gamma \approx 9 \times 10^{-4} \text{ Pas}$)

$$(1) \vec{R}_{CM} (båt + Julia + Romeo_B) = \vec{R}_{CM} (båt + Julia + Romeo_A)$$

ty inga yttre krafter

$$\Rightarrow l = \frac{m}{m+M} L$$

$$(1) \vec{R}_{CM}^{\rightarrow}(\text{båt+Julia+Romeo}_B) = \vec{R}_{CM}^{\rightarrow}(\text{båt+Julia+Romeo}_A)$$

ty inga yttrare krafter

$$\Rightarrow l = \frac{m}{m+m} L$$

(2) Yttre kraft! Skriv rörelsekvationen för problemet.

$x(t)$ = läget för båt+Julias CM relativt ett

yttre fixt koordinatsystem

$y(t)$ = läget för Romeoos CM

$$\Rightarrow M\ddot{x} + m\ddot{y} = -\gamma \dot{x} \quad (i)$$

Integra från $t=0$ till $t=\infty$

$$\left. \begin{aligned} \dot{x} &\rightarrow 0 \text{ då } t \rightarrow \infty \text{ p.g.a. friktion } (\gamma \neq 0) \\ \Rightarrow \dot{y} &\rightarrow 0 \end{aligned} \right\} (ii)$$

Vi har vidare antagit att $\dot{x}(0) = \dot{y}(0) = 0$

$$(i) \Rightarrow M\dot{x} + m\dot{y} \Big|_{t=0} = -\gamma x \Big|_{t=0} = -\gamma \underbrace{(x(t=\infty) - x(t=0))}_{l}$$

$$\text{från (ii)} = 0 \Rightarrow l = 0$$

$$(1) \vec{R}_{CM}^{\rightarrow}(\text{båt+Julia+Romeo}_B) = \vec{R}_{CM}^{\rightarrow}(\text{båt+Julia+Romeo}_A)$$

ty inga yttre krafter

$$\Rightarrow \ell = \frac{m}{m+M} L$$

(2) Yttre kraft! Skriv rörelsekvationen för problemet.

$x(t)$ = läget för båt+Julias CM relativt ett

yttre fixt koordinatsystem

$y(t)$ = läget för Romeoas CM

$$\Rightarrow M\ddot{x} + m\ddot{y} = -\gamma \dot{x} \quad (i)$$

Integra från $t=0$ till $t=\infty$

$$\left. \begin{aligned} \dot{x} &\rightarrow 0 \text{ då } t \rightarrow \infty \text{ p.g.a. friktion } (\gamma \neq 0) \\ \Rightarrow \dot{y} &\rightarrow 0 \end{aligned} \right\} (ii)$$

Vi har vidare antagit att $\dot{x}(0) = \dot{y}(0) = 0$

$$(i) \Rightarrow M\dot{x} + m\dot{y} \Big|_{t=0}^{\infty} = -\gamma \times \Big|_{t=0}^{\infty} = -\gamma \underbrace{\left(x(t=\infty) - x(t=0) \right)}_{\ell}$$

$$\text{från (ii)} = 0 \Rightarrow \ell = 0$$

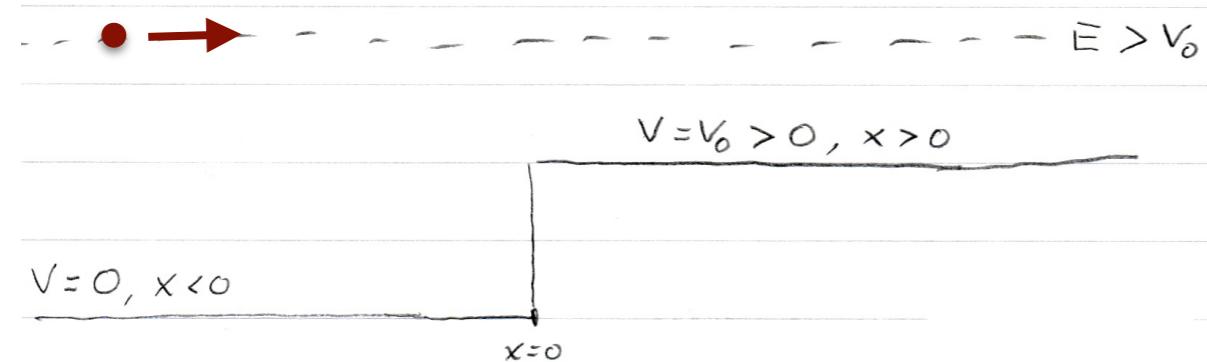

$$(1) \& (2) \Rightarrow \lim_{\gamma \rightarrow 0} \ell(\gamma) \neq \ell(0)$$

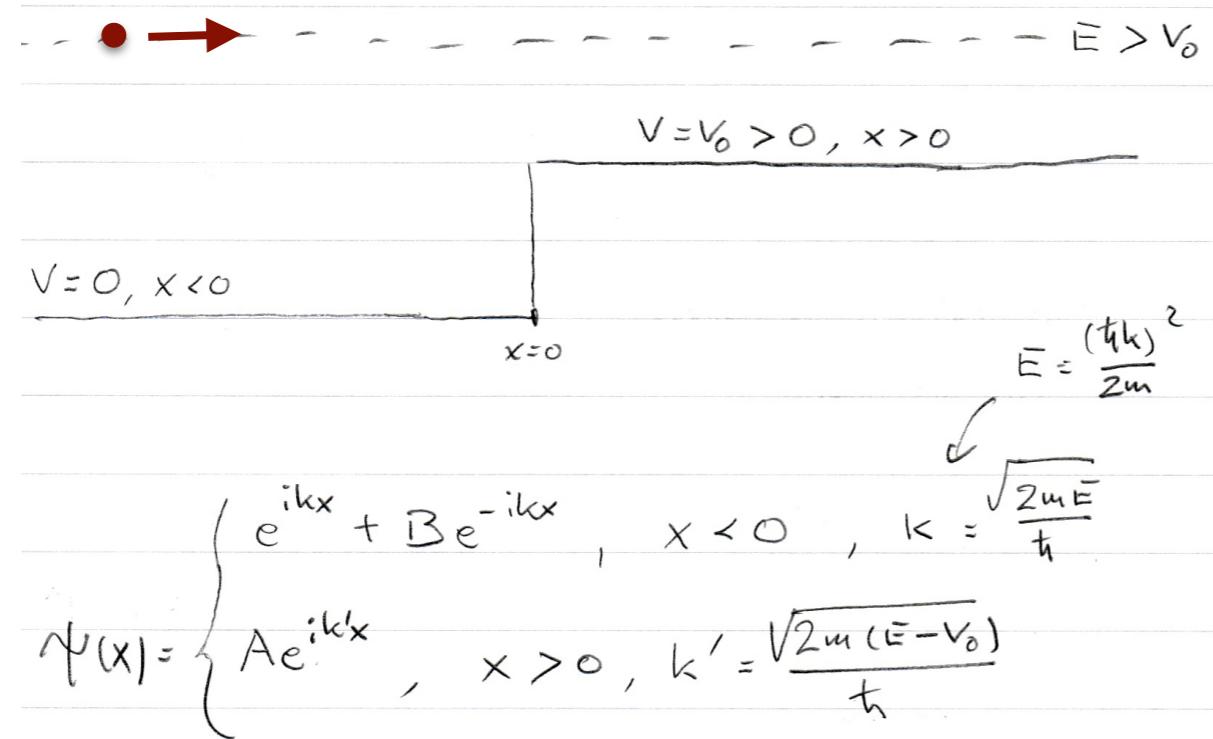
$$\underbrace{\quad}_{=0}$$

$$\frac{m}{m+M} L$$

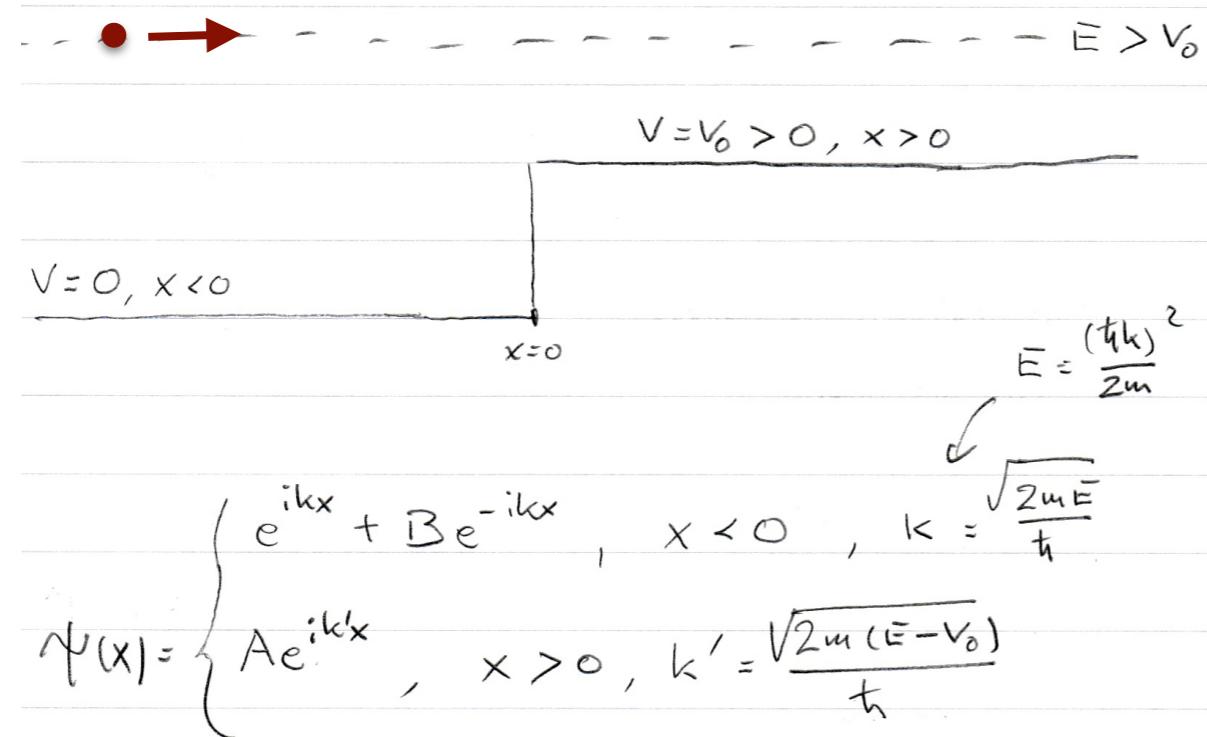
Kvantmekanisk potentialbarriär: singulär gräns?

Kvantmekanisk potentialbarriär: singulär gräns?

Kvantmekanisk potentialbarriär: singulär gräns?

$$\text{Sannolikhet } R \text{ för reflektion vid } x=0 : R = |\beta|^2$$

ψ och $\partial_x \psi$ måste vara kontinuerliga vid $x=0$

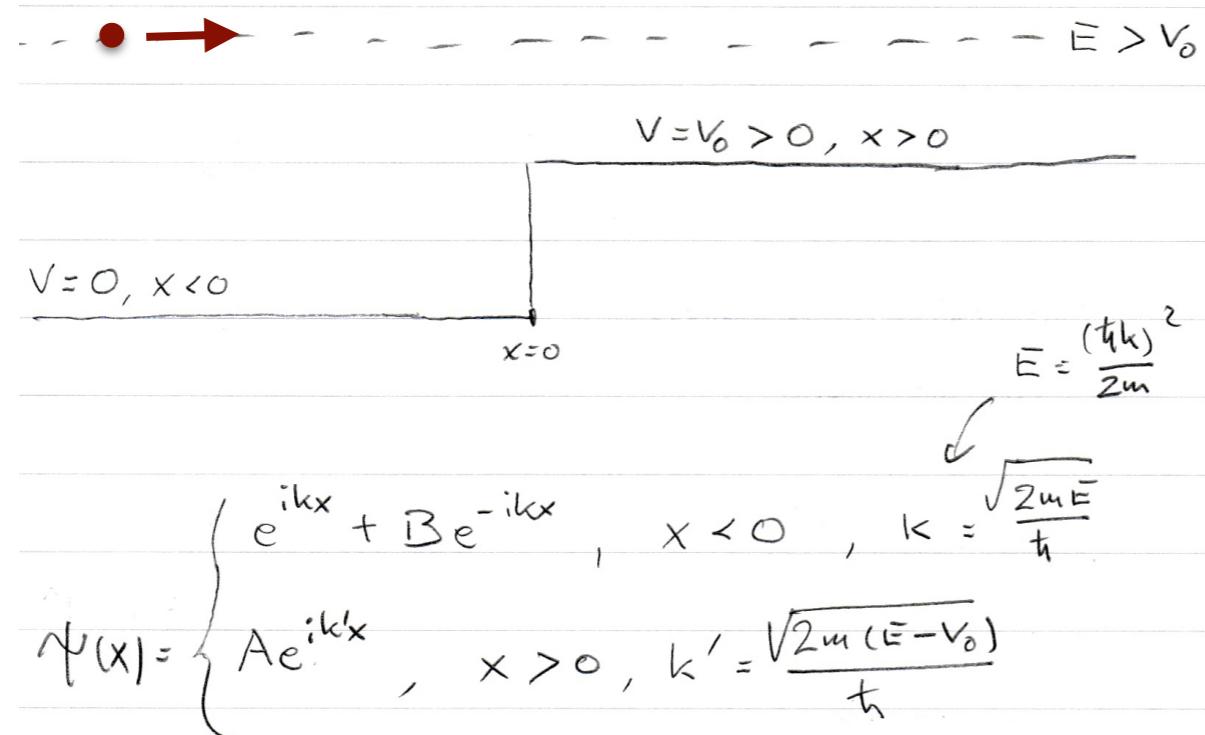
⇓

$$\begin{cases} 1 + \beta = A & (\text{tråd } \psi(0^+) = \psi(0^-)) \\ k(1 - \beta) = k'A & (\text{tråd } \psi'(0^+) = \psi'(0^-)) \end{cases}$$

$$\Rightarrow A = \frac{2k}{k+k'}, \quad \beta = \frac{k-k'}{k+k'}$$

$$\Rightarrow R = \left(\frac{k-k'}{k+k'} \right)^2 = \left(\frac{\sqrt{E} - \sqrt{E-V_0}}{\sqrt{E} + \sqrt{E+V_0}} \right)^2 \text{ oberoende av } \hbar !$$

Kvantmekanisk potentialbarriär: singulär gräns?

$$\text{Sannolikhet } R \text{ för reflektion vid } x=0 : R = |\beta|^2$$

Ψ och $\partial_x \Psi$ måste vara kontinuerliga vid $x=0$

||

$$\begin{cases} 1 + \beta = A & (\text{tråd } \Psi(0^+) = \Psi(0^-)) \\ k(1 - \beta) = k'A & (\text{tråd } \Psi'(0^+) = \Psi'(0^-)) \end{cases}$$

$$\Rightarrow A = \frac{2k}{k+k'}, \quad \beta = \frac{k-k'}{k+k'}$$

$$\Rightarrow R = \left(\frac{k-k'}{k+k'} \right)^2 = \left(\frac{\sqrt{E} - \sqrt{E-V_0}}{\sqrt{E} + \sqrt{E+V_0}} \right)^2 \text{ oberoende av } \hbar !$$

Men $k \rightarrow 0$ är en "klassisk gräns" (BOHRS KORRESPONDENSPRINCIP)

$\lim_{\hbar \rightarrow 0} R(\hbar) \neq R(0) = 0$

KLASSISK FYSIK

